

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΠΑΥΛΟ ΝΑΘΑΝΑΗΛ

ΑΘΗΝΑ 1 Οκτώβρη 1991 τεύχος 55

Φ

ίλε αναγνώστη, ΩΜΕΓΑ 5 λέγεται το σχέδιο του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Αμυνας που προβλέπει την επίθεση ελληνικών στρατευμάτων στην Γιουγκοσλαβία, με αντικειμενικό σκοπό την "κατάληψη της περιοχής και την διασφάλιση της διόδου του Αξίου". Το σχέδιο που είναι άκρως απόρρητο, είχε εκπονηθεί μετά το τέλος του εμφυλίου πολέμου και μέχρι σήμερα βρισκόταν ξεχασμένο σε κάποιον φωριαμό του ΓΕΕΘΑ. Το υποκινήμένο, από τις ΗΠΑ και την ΕΟΚ, ξύπνημα των εθνικισμών των μέχρι πρότινος ενωμένων ομόσπονδων δημοκρατιών της Γιουγκοσλαβίας, έφερε το ΩΜΕΓΑ 5 και πάλι στο προσκήνιο. Οι εγκέφαλοι του υπουργείου άμυνας και των ενόπλων δυνάμεων έχουν κιόλας αρχίσει την εφαρμογή της πρώτης φάσης του σχεδίου, που αφορά την ποιοτιμασία, τόσο του στρατού, όσο και του αμάχου πληθυσμού. Ηδη, παρατηρείται συγκέντρωση μονάδων στην περιοχή της Βέροιας και οι περισσότεροι από όσους κατατάσσονται τελευταία παίρνουν φύλλα πορείας για τις μονάδες της περιοχής. Η "δωρεάν" χορήγηση στρατιωτικού υλικού από τις ΗΠΑ στην Ελλάδα φαίνεται να δίνει το πράσινο φως για την ολοκλήρωση των σχεδίων των Ελλήνων милитарιστών. Παράλληλα, όλα τα φιλοκυβερνητικά, αλλά και τα αντιπολιτευτικά, μέσα μαζικής εξαχρείωσης έχουν εξαπολύσει μιάν άνευ προηγουμένου εκστρατεία παραπληροφόρησης και προπαγάνδας σχετικά με τα όσα συμβαίνουν στην Γιουγκοσλαβία με αιχμή το δημοψήφισμα της 8/9/91, στην δημοκρατία των Σκοπίων, που πρέπει να τονίσουμε ότι έχει κάθε δικαίωμα να ονομάζεται Μακεδονική ή όπως αλλιώς θέλει και με την διακήρυξη της ανεξαρτησίας της.

Φ

ίλε αναγνώστη, στο παιχνίδι, ωστόσο, που μέχρι τώρα έχει κοστίσει τη ζωή χιλιάδων ανθρώπων, εκτός από τις ΗΠΑ, έχουν μπει κι οι χώρες της ΕΟΚ. Ετσι από την μιά μεριά η Γερμανία προσπαθεί να εντάξει στην ζώνη επιρροής της την Κροατία και την Σλοβενία, ενώ από την μεριά τους οι Ιταλοί ενδιαφέρονται για την απόκτηση του ελέγχου των Δαλματικών ακτών και του Κοσσυφοπέδιου που μαζί με τον έλεγχο της Αλβανίας θα της εξασφαλίσουν την απόλυτη κυριαρχία στην Αδριατική θάλασσα. Η διαμάχη της ιταλικής και της γερμανικής κυβέρνησης είναι τόσο έντονη, που κινδυνεύει να οδηγήσει σε διάλυση της ΕΟΚ. Το Βέλγιο, η Ολλανδία και το Λουξεμβούργο παίρνουν το μέρος της Γερμανίας, ενώ η Ισπανία κι η Πορτογαλία υποστηρίζουν τα σχέδια της ιταλικής κυβέρνησης. Η Αγγλία, που συνδέεται ισχυρότατα σε ότι αφορά την εξωτερική της πολιτική με τις ΗΠΑ, έχει κάθε συμφέρον να τορπιλίσει την ενότητα των κρατών της ΕΟΚ. Αντίθετα, η Γαλλία εμφανίζεται να είναι η μόνη χώρα της ΕΟΚ που υποστηρίζει την ενότητα της Γιουγκοσλαβικής ο-

μοσπονδίας, αφού δεν επιθυμεί ούτε την διάλυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ούτε το καπέλλωμά της από τους Γερμανούς και την BENELUX, εν όψει μάλιστα της ένταξης της Αυστρίας, της Τσεχοσλοβακίας, της Ουγγαρίας και της Πολωνίας, καθώς και των Σκανδιναβικών χωρών στα επόμενα χρόνια.

Όσο γιά την εξωτερική πολιτική της γαλάζιας συμμορίας που κυβερνάει την Ελλάδα, πρέπει να πούμε ότι ετοιμάζεται να δεχθεί ακόμα και την διχοτόμηση και την διπλή ένωση της Κύπρου, πιστεύοντας ότι θα μπορέσει να τα βάλει με τα γερμανικά κι ιταλικά συμφέροντα και δείχνοντας τυφλή εμπιστοσύνη στους Αμερικάνους. Το ναυάγιο της Βαλκανικής διάσκεψης, που τόσο είχε διαφημισθεί από τους Νεοδημοκράτες προπαγανδιστές, δείχνει ότι οι Βαλκανικές χώρες δεν είναι διατεθειμένες να χάσουν τόσο εύκολα την υποστήριξη και την οικονομική βοήθεια της ΕΟΚ, ενώ η προώθηση του γαλλικού σχεδίου στον ΟΗΕ γιά την αποστολή ειρηνευτικής δύναμης στην Γιουγκοσλαβία κι η μέχρι στιγμής ανυπαρξία αμερικάνικης αντίδρασης, δείχνει ότι οι ΗΠΑ δεν θα υποχωρήσουν στο σχέδιό τους που προβλέπει την χρησιμοποίηση της Ελλάδας στον ρόλο του μαντρόσκυλου της στα νότια Βαλκάνια, από κοινού με την Τουρκία. Παρ' όλα αυτά φοβόμαστε ότι η συμμορία του Μητσοτάκη μπροστά στα όλο και οξύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει στο εσωτερικό της χώρας, δεν θα διστάσει να προχωρήσει στην εφαρμογή της επόμενης φάσης του ΩΜΕΓΑ 5 και να διατάξει την στρατιωτική επίθεση ενάντια στην Γιουγκοσλαβία, αδιαφορώντας γιά τις τεράστιες απώλειες σε ανθρώπινο κι υλικό δυναμικό που θα συνεπάγεται κάτι τέτοιο.

Φ

ίλε αναγνώστη, γιά μιάν ακόμα φορά τονίζουμε ότι συμφωνούμε με τις εξεγέρσεις των καταπιεσμένων λαών της περιοχής κι ολόκληρου του κόσμου, διαφωνούμε, όμως ριζικά, με τις διακηρύξεις "ανεξαρτησίας" και με τον σχηματισμό νέων κρατών και νέων εθνικισμών που δεν έχουν άλλο όραμα από τα αιματοκυλήσουν τον πλανήτη γιά τα συμφέροντα των υπερκρατών και των πολυεθνικών αφεντικών. Στην περίπτωση ένοπλης σύρραξης, είτε στον βορρά, είτε στην ανατολή, θα προσπαθήσουμε να μετετρέψουμε τον πόλεμο σε κοινωνικό κι αδελφωμένο με τους Σέρβους, τους Κροάτες, τους Αλβανούς, τους Πολάκους, τους Τούρκους, τους Βούλγαρους, τους Μακεδόνες, κι όλους τους καταπιεσμένους ανθρώπους της γης, θα καταφέρουμε, τελικά, να συντρίψουμε όλες τις εξουσίες.

**ΚΑΤΩ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ Ζ Ω Η**

ΔΗΛΩΣΗ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

Αρνούμαι να υπηρετήσω στρατιωτική θητεία επειδή θεωρώ τον στρατό έναν ένοπλο μηχανισμό βίας, επιφορτισμένο να διατηρεί στο εσωτερικό της χώρας του την ισχύουσα κοινωνική οργάνωση και να φροντίζει για την επέκταση της κυρίαρχης τάξης στο εξωτερικό της. Η ιστορία του ελληνικού στρατού δεν ξεφεύγει από τον κανόνα: εμφύλιος, κορέα, χούντα, Πολυτεχνείο το βεβαιώνουν. Αν ο πόλεμος δεν είναι παρά μία πράξη βίας, προορισμένη να εξαναγκάσει τον αντίπαλο να εκτελέσει την θέλησή μας, είναι αδύνατο, να συμμετέχω σε άλλου είδους πόλεμο από εκείνον που διεξάγεται αδιακοπανάμεσε: σε εκείνους που διατηρούν ψεύτικους διαχωρισμούς ανάμεσα στους ανθρώπους και τους λαούς και σ' αυτούς που θέλουν να τους εξαλείψουν, σε όσους θέλουν να διαιωνίσουν την κυριαρχία τους πάνω στη κοινωνία κι όσους αγωνίζονται να την καταργήσουν μαζί με κάθε μορφή κυριαρχίας, σ' αυτούς που εξακολουθούν να χρησιμοποιούν την βία και τον καταναγκασμό σαν κανόνα, που ρυθμίζει τις ανθρώπινες σχέσεις και στους άλλους που επιθυμούν να οικοδομούν στο εξής σχέσεις μεταξύ ελεύθερων κι ελεύθερα συνεργαζομένων ατόμων.

Ο ρόλος του στρατού σαν ιεραρχικού μηχανισμού βρίσκεται σταθερά με το μέρος των πρώτων, ενώ η θέση μου κι οι κοινωνικές μου πεποιθήσεις με τοποθετούν στον χώρο των δεύτερων.

Ο σημερινός κόσμος του διαδέχεται την εποχή της κούρσας των εξοπλισμών ΗΠΑ-ΣΣΣΔ, δημιούργησε έναν υπερεθνικό σχηματισμό στην Ευρώπη που φαίνεται ότι θα αποτελέσει έναν ανταγωνιστικό πόλο κυριαρχίας απέναντι στην προσωρινή μονοκρατορία των ΗΠΑ. Έτσι ώστε σήμερα ξεπερνώντας το όραμα της ΕΟΚ, μιλάνε για κοινό Ευρωπαϊκό σπίντι, υπόγραψαν την ΔΑΣΕ και προχωράνε ακόμα και στη συγκρότηση ενός ευρωπαϊκού στρατιωτικού σχεδιασμού, καταργώντας στη πράξη τα σύνορα με ρυθμό γρηγορότερο από αυτόν που καταργούνται στα κεφάλια ορισμένων αριστερών. Και είναι το λιγότερο αστείο, οι ντόπιοι διαχειριστές της εξουσίας που στις κοινοβουλευτικές τους αγορεύσεις αποκαλούν ήδη πατρίδα τους την Ευρώπη—έτσι όπως αποκαλούσαν πριν λίγα χρόνια την Αμερική—αυτοί που γνωρίζουν καλύτερα από τον καθένα πόσο, σε λίγο καιρό, το σύνολο της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής δραστηριότητας της χώρας θα εξαρτάται από τις αποφάσεις των Ευρωπαίων συναιτέρων τους, να μας κατηγορούν για τη στάση μας ενάντια στο ψέμμα των συνόρων και των πατρίδων.

Αγωνίζομαι ώστε να καταστεί κοινωνικά αποδεκτό, οριστικό, το δικαίωμά μου να αρνούμαι να σκοτώνω ΚΑΤΑ ΔΙΑΤΑΓΗΝ. Επιθυμώ την κατάργηση κάθε θεσμού που διαμορφώνει συνειδήσεις πρόθυμες για τον σκοπό αυτό να σκοτώνουν, δηλαδή, κατά διαταγήν. Η ύπαρξη τέτοιων θεσμών εξαρτάται κι από την διατήρηση κάθε άλλου που καλλιεργεί το κοινωνικό καταναγκασμό, την ιεραρχία και την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Η πάλη για την εξαφάνισή τους είναι όρος απαραίτητος για την εξαφάνιση του милитарισμού και του πολέμου. Δεν ζητάω να αλλάξω την στρατιωτική με κάποια άλλου είδους θητεία. θεωρώ ότι κάθε υπηρεσία ενταγμένη στον κρατικό σχεδιασμό, ακόμα κι αν είναι ξένη και συμπληρωματική της στρατιωτικής, γίνεται, κι αυτό εκδηλώνεται πια φανερά ειδικά σε μία περίοδο πολέμου, ουσιαστικά, στρατιωτική υπηρεσία.

Η αποτροπή του πολέμου βασίζεται στην ανάπτυξη του

πνεύματος διεθνιστικής αλληλεγγύης και στο ξεριζωμάτων ιεραρχικών δομών που μετατρέπουν τους πολίτες σε πειθήνια όργανα εκτέλεσης αποφάσεων που επιβάλλονται στην κοινωνία από τα πάνω. Σήμερα που οι άνθρωποι μετετρέπονται ολοένα περισσότερο σε πράγματα. Και τα πράγματα αποκτούν ουσιαστικά ανθρώπινες ιδιότητες. Δεν είναι παράξενο που τόσο συχνά, κατά την κοινή έκφραση, μιλάει το χρήμα, μιλάει η εξουσία, αλλά σιωπούν πλέον οι άνθρωποι.

Εμείς, θέτουμε στην κοινωνία—κι αυτό είναι το δικαστήριο του οποίου την κρίση θα ζητήσουμε—την στάση μας και τον αγώνα μας ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο, το милитарισμό και τον πόλεμο, τους μόνους πραγματικούς εχθρούς της ανθρωπότητας.

Καιρός πια να μιλήσουν ξανά οι άνθρωποι.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΑΘΑΝΑΗΛ

Φυλάκιση ενός έτους με τριετή αναστολή επέβαλε στις 16.9.91 το διαρκές στρατοδικείο της Αθήνας στον Αναρχικό ολικό αρνητή στρατεύσεως Νίκο Μαζιώτη, αναγνωρίζοντάς του τα ελαφρυντικά των ΜΗ ΤΑΠΕΙΝΩΝ ΚΙΝΗΤΡΩΝ και της έλλειψης δόλου. Οι μάρτυρες υπεράσπισης, μέλη της επιτροπής συμπαράστασης, ολικοί αρνητές στρατεύσεως και αντιρρησίες συνειδήσεως—ανάμεσά τους κι εκπρόσωπος της ολλανδικής Επιτροπής αντιρρησιών και ολικών αρνητών— καθώς κι ο ίδιος ο κατηγορούμενος, με την απολογία του, τόνισαν ότι αρνούνται να υπηρετήσουν το στρατό και το κράτος, που δεν έχουν καμιά σχέση με την υπεράσπιση των συμφερόντων των ανθρώπων, αλλά αντίθετα αποτελούν μηχανισμούς βίαιης καταστολής των λαών και εξασφάλισης των συμφερόντων των αδίστακτων μεγαλοκαρχαρίων. Τόνισαν ακόμη ότι συμφέρον των λαών είναι η διακήρυξη κρατών και στρατών και η ίδρυση ελεύθερων και ανεξάρτητων κοινοτήτων βασισμένων στην αλληλοβοήθεια των κατοίκων τους, στην ελεύθερη θύλησή τους και στο σεβασμό της ιδιαιτερότητας του κάθε ατόμου.

Βέβαια, δεν κατάφεραν να πείσουν τους στρατοδίκες, κατάφεραν όμως να τους προβληματίσουν σχετικά με την αντιμετώπιση των όλο και πιο έντονων αντιεξουσιαστικών - αντιμικταρικών - αντιμικταρικών αισθημάτων, όχι μόνο των Αναρχικών, αλλά ολόκληρου του λαού. Αποφάσισαν, λοιπόν, να κατευνάσουν τα πνεύματα, που είχαν οξυνθεί κι από τη σύλληψη των 6 μελών της Επιτροπής συμπαράστασης, το ίδιο πρωί, με μια απόφαση που, γενικά, θεωρήθηκε «επιεικής» και «πιλότος εκσυγχρονισμού» στον τρόπο αντιμετώπισης των αρνητών στρατεύσεως.

Η απόφαση, βέβαια, δεν έπεισε κανέναν, αφού μάλιστα το ίδιο απόγευμα γινόταν γνωστό ότι ένας ακόμη ολικός αρνητής στρατεύσεως, ο Παύλος Ναθαναήλ, που είχε συλληφθεί με τους άλλους 5, το πρωί, μεταγύροντας στις στρατιωτικές φυλάκες Αυλώνας και, μάλιστα, παρά το ότι θρισκόταν σε κακό από τις «περιποιήσεις» των κτηνών της «ομάδας Ζ» της ΕΛ.ΑΣ., που τον είχαν συλλάβει.

Το επόμενο πρωί, στις 17.9.91, ακόμη και τα τελευταία ίχνη αισιοδοξίας εξατμίστηκαν με την επίδοση στον αποφυλακισμένο Νίκο Μαζιώτη «φύλλου πορείας», που τον καλούσε να παρουσιαστεί στη μονάδα του στις 20.9.91 και με τον τρόπο αυτό τον καθιστά για μια φορά ακόμη υπόδικο. Άλλωστε, κατά το νόμο, αν δεν κάτσει τέσσερα χρόνια στη φυλακή, δεν πρόκειται να απαλλαγεί από την υποχρεωτική θητεία.

Ο αγώνας, λοιπόν, ενάντια στο στρατό, στο κράτος και σε κάθε εξουσία συνεχίζεται.

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΝΑΘΑΝΑΗΛ!
ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΑΜΕΣΩΣ ΚΑΘΕ ΔΙΩΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ
ΜΑΖΙΩΤΗ ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΟΛΙΚΩΝ ΑΡΝΗΤΩΝ ΚΑΙ
ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ!
ΝΑ ΔΙΑΛΥΘΕΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ, Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ
ΕΝΟΠΛΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΦΕΤΙΚΩΝ!
ΟΧΙ ΣΤΙΣ «ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ» ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΜΗΝ ΠΟΛΕΜΗΣΕΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ
«ΒΡΑΧΟΝΗΣΙΔΕΣ». ΑΣ ΠΟΛΕΜΗΣΟΥΝ ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ!**

ΣΤΙΓΜΑΤΑ

●●● Στις 9/9/91, οι εργαζόμενοι στην ΕΒΟ Αιγίου, που έχουν κάνει κατάληψη στο εργοστάσιο, έκλεισαν για αρκετές ώρες την εθνική οδό και την σιδηροδρομική γραμμή. Απειλήθηκαν επεισόδια με την αστυνομία

●●● Με απέλαση απειλείται, περιμένοντάς τον η κρεμάλα των αγιολοχών, ο 25χρονος αντικομμουνιστής Ιρανόσ Μουσταφά Ναζαρί, που τώρα κρατείται στο Μεταγωγών Πειραιά. Μπήκε παράνομα στην Ελλάδα, τον Οκτώβρη του '90 και αφού εξέτισε μία ποινή για λαθραία είσοδο στη χώρα, ζήτησε άδεια παραμονής, αλλά του το αρνήθηκαν, τόσο οι ελληνικές αρχές, όσο και η υπηρεσία πολιτικών προσφύγων του ΟΗΕ. Στις 12/9/91 Ιρανοί πρόσφυγες στην Ελλάδα έκαναν συγκέντρωση έξω απ' τα γραφεία του ΟΗΕ, διαμαρτυρόμενοι για τη μεταχείριση του συμπατριώτη τους. Ο γραμματέας του υπουργείου δημόσιας τάξης, υποσχέθηκε ότι η απέλαση του Μ. Ναζαρί θα παραταθεί για μερικές ακόμα μέρες.

●●● Οι 6 καταληψίες που συνελήφθησαν στις αρχές Ιούλη '91, στην επιχείρηση ελάντια στην κατάληψη της οδού Ακομινάτου, αθωώθηκαν στις 10/9/91, από το Αυτόφωρο Τριμελές Πλημ/κείο.

●●● Στις 27/7/91, συνελήφθη ο Νοτιοαφρικανός Βούσι Σιγκάνγκα, που κρατείται στο 9ο αστυνομικό τμήμα. Το 1979 συμμετείχε σε μαθητικές κινητοποιήσεις στο Γιοχάνεσμπουργκ με συνέπεια να φυλακιστεί. Δραπέτευσε απ' τις φυλακές και το 1987 πέρασε στην Ελλάδα για να σπουδάσει οικονομικά. Οι αρχές όμως δεν τον αναγνώρισαν σαν πολιτικό πρόσφυγα, ενώ η Νοτιοαφρικανική πρεσβεία τον θεωρεί ανεπιθύμητο. Τώρα, κινδυνεύει με άμεση απέλαση.

●●● Από τις 13/9/91, οι εργαζόμενοι των εταιριών ΑΕΒΑΛ, ΜΑΒΕ και ΕΛΣΙ έκλεισαν με οδοφράγματα όλες τις διελύσεις προς τον νομό Κοζάνης, ενώ συνεχίζουν τις καταλήψεις δημοσίων κτιρίων και σιδηροδρομικών σταθμών, το κλείσιμο των καταστημάτων και άλλες ενέργειες. Η ΓΣΕΕ έσπευσε κι αυτή κατόπιν εορτής να τους συμπαρασταθεί.

●●● Πριν λίγες μέρες η διεύθυνση της PIRELLI Πάτρας κοινοποίησε σε όλους τους εργαζόμενους τις αποφάσεις τους. Οι εργαζόμενοι αποφάσισαν να εντείνουν τις κινητοποιήσεις τους. Το Εργατικό Κέντρο Πάτρας τους συμπαραστέκεται. Μετά την συρρίκνωση της Πειραιϊκής - Πατραϊκής, του Λαδόπουλου, το σχεδιαζόμενο κλείσιμο της ΕΒΟ και μιάς σειράς άλλων εταιριών, σειρά έχει τώρα η PIRELLI. Οι εργαζόμενα σε ανακοίνωσή τους υποστηρίζουν ότι ο ρόλος του προέδρου της ΓΣΕΕ, στο θέμα των απολύσεων, είναι ύποπτος.

●●● Στις 13/9/91, πάνοπλοι μπάτσοι συνέλαβαν, στην περιοχή της Ομόνοιας, 120 περίπου Αλβανούς, που την ώρα αυτή κοιμόντουσαν στο γρασιδί. Τις ίδιες ώρες άλλοι μπάτσοι συνέλαβαν σε περιοχές από την Αθηναϊκή μέχρι το Κορωπί, άλλους 75 Αλβανούς και τους οδήγησαν σε διάφορα αστυνομικά τμήματα κι από εκεί στο μεθοριακό φυλάκιο Καναβιάς, απ' όπου, τους απέλασαν στην Αλβανία. Στις 18/9/91, άλλοι 180 περίπου Αλβανοί πιάστηκαν σε διάφορες συνοικίες, ενώ την άλλη μέρα πιάστηκαν κι άλλοι 130.

●●● Η δεξιά συμμορία σκέφτεται να αντιμετωπίσει το κύμα λαθρομετανάστευσης, με νομοσχέδιο που κατέθεσε ο υπουργός δημόσιας τάξης στη βουλή, στις 16/9/91. Το νομοσχέδιο προβλέπει την σύσταση ειδικών αστυνομικών μονάδων δίωξης λαθρομεταναστών, καθώς και την ποινικοποίηση οποιουδήποτε παρέχει κάθε είδους διευκόλυνση σε λαθρομετανάστες.

●●● Ο Αυγουστής Αναστασάκος, 28 χρονών, έκανε διάφορες μικροκλοπές στην Πάτρα μέχρι που τον συνέλαβαν οι μπάτσοι. Μέχρι που να τον οδηγήσουν στην ανακρίτρια, στην Κω, είδε κι έπαθε στο κρατητήριο. Αγριος ξυλοδαρμός με κλωτσιές στα γεννητικά όργανα και κλωδιά κι απόπειρα πνιξίματος. Την ίδια τύχη είχε κι ο Δευτέρης Κούγιος, συγκατηγορούμενος του Αναστασάκου.

●●● 75 χρόνια μετά τον ξεσηκωμό των μεταλλωρύχων της Σερίφου, τον Αύγουστο του 1916, μιά υποτιθέμενη εταιρεία, που την αποτελούν απόγονοι της γαλλικής οικογένειας που λυμάνονταν τότε τα μεταλλεία της Σερίφου και του Λαυρίου, εμφανίζεται τώρα και διεκδικεί τεράστιες παραθαλάσσιες εκτάσεις στα χωριά Μεγάλο Διβάδι και Κουταλά. Έχει φτάσει, μάλιστα, στο σημείο να τρομοκρατεί τους φτωχούς φάρμαδες κι αγρότες με αγωγές εξώσεων κι άλλα τέτοια. Όλα αυτά άρχισαν λίγες μέρες μετά το ετήσιο μνημόσυνο των 4 απεργών εργατών, που δολοφονήθηκαν από τους πληρωμένους φονιάδες της εργοδοσίας, τον Αύγουστο του 1916.

●●● Στις 18/9/91, οι εργαζόμενοι στην PIRELLI, στην ΕΒΟ, στην Πειραιϊκή-Πατραϊκή, καθώς και σε άλλες εταιρίες, έκλεισαν για αρκετές ώρες την εθνική οδό και την σιδηροδρομική γραμμή, διαμαρτυρόμενοι για τις σχεδιαζόμενες απολύσεις τους. Το Εργατικό Κέντρο Πάτρας κήρυξε 24ωρη απεργία.

●●● Την ώρα που, στις 17/9/91, στη βουλή συζητιόταν η πρόταση της αντιπολίτευσης ενάντια στο άρθρο 6 του "αντι-τρομοκρατικού νόμου, που απαγορεύει την δημοσίευση προκηρύξεων ενόπλων ομάδων και σύμφωνα με το οποίο βρίσκονταν στην φυλακή οι 7 διευθυντές των εφημερίδων, οι οργανώσεις ΙηΜΑΗ και ΕΛΑ, χτύπησαν τις κεντρικές εγκαταστάσεις της ΔΕΗ, στην οδό Αγίου Δημητρίου και το υποκατάστημα του

ΙΚΑ, στην οδό 25ης Μάρτη, στην Θεσσαλονίκη.

●●● Σύμφωνα με δημοσίευμα, της 19/9/91, της εφημερίδας ΠΟΝΤΙΚΙ, στις 4/9/91, επιτροπή του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών (ΣΕΒ), αποτελούμενη από τους Κυριαζή, Αργυρό, Πετρόπουλο, Μείμαρδη, Κωστόπουλο, Αγκά και Κανελλόπουλο, επισκέφθηκε το Μητσοτάκη και τον προειδοποίησε ότι αν ως το τέλος του 1991 δεν προχωρήσει στο πρόγραμμα που έχει εξαγγείλει (ιδιωτικοποιήσεις, απολύσεις κ.λ.π.) ο ΣΕΒ θα πάψει να στηρίζει την κυβέρνηση. Οχι, για να ξέρουμε ποιός, πραγματικά, κυβερνά. Έτσι;

●●● Σύμφωνα με άλλο δημοσίευμα του ΠΟΝΤΙΚΙΟΥ, την ίδια ημερομηνία, η ΕΛΑΣ σύντομα θα προμηθευτεί νέου τύπου δακρυγόνα φυσίγγια, αφού τα παλιά και ληγμένα, τα χρησιμοποίησε ενάντια στους διαδηλωτές της 10 και 11 Γενάρη '91 και σε άλλες κινητοποιήσεις. Το δημοσίευμα αναφέρει ότι μαζί με τα δακρυγόνα, η ΕΛΑΣ, θα αποκτήσει και χειροβομβίδες, χωρίς να διευκρινίζει τι είδους χειροβομβίδες είναι.

●●● Με επιστολή τους, που γράφτηκε στις 10/9/91 και δημοσιεύτηκε στις 19/9/91, στο ΠΟΝΤΙΚΙ, οι 7 Παλαιστίνοι που κρατούνται στις φυλακές Κορυδαλλού, κατηγορούμενοι για την έκρηξη της Πάτρας, στις 19/4/91, αρνούνται κάθε ανάμιξη στην υπόθεση αυτή, αναρωτιούνται για σιωνιστική κι αμερικανική προβοκάτσια, υποσχονται ότι θα φέρουν σύντομα στην δημοσιότητα αποκαλυπτικά, για την υπόθεση, στοιχεία, ενώ ζητούν να γίνει όσο το δυνατόν σύντομα η δίκη. Το κείμενο υπογράφεται απ' τον Αλ Νομπάνι, εκ μέρους των υπολοίπων.

●●● Στις 19/9/91, στη διάρκεια της μεταγωγής του από τις φυλακές Πάτρας στις φυλακές Ιωαννίνων και από εκεί στην Κέρκυρα κι ενώ η κλούβα που τον μετέφερε με άλλους 11 κρατούμενους, ανεφοδιαζόταν σε βενζινάδικο της Αμφιλοχίας, απέδρασε ο

συνέχεια από σελ. 3

Κώστας Σαμαράς ή Ζαρανίκας αφού είχε ανοίξει μιά τρύπα στο ξύλινο δάπεδο της κλούβας. Ο Κ. Σαμαράς εκτίει ποινή φυλάκισης 20 χρόνων για κλοπές. Πριν 10 μήνες είχε αποδράσει από τις φυλακές Τρικάλων, αρπάζοντας, το αυτόματο ενός φρουρού και κλειδώνοντας τους υπόλοιπους φρουρούς μέσα σε μιά κλούβα, ενώ παλιότερα είχε αποδράσει από το κρατητήριο αστυνομικού τμήματος της Θεσσαλονίκης.

●●● Λίγο πριν τα μεσάνυχτα της 18/9/91, στην πλατεία Εξαρχείων, μπάτσοι με στολή και με πολιτικά εμφανίστηκαν κι άρχισαν να προκαλούν τον κόσμο. Μερικοί είχαν γκλομπς και καθρόνια από οικοδομές. Όταν μερικοί, από τους θαμώνες, άρχισαν να διαμαρτύρονται έφτασαν και τα ΜΑΤ κι οι μπάτσοι άρχισαν να δέρνουν όποιον έβρισκαν μπροστά τους. Συνέλαβαν 7 άτομα, τους Μιχάλη Παπαχρονάκη, Τάσο Τσουκάτο, Παναγιώτη Αγγελόπουλο, Γιάννη Πέππο, Αλέξανδρο Αντίβαλο, Μανώλη Μπατζάκη και Πασχάλη Αυγερίδη. Οδηγήθηκαν σε εισαγγελία και παραπέμφθηκαν στο Αυτόφωρο με τις κατηγορίες της στάσης, της διατάραξης κοινής ειρήνης, της απρόκλητης σωματικής βλάβης σε βάρος αστυνομικού, της εξύβρισης, της παράνομης οπλοφορίας και οπλοχρησίας.

●●● Στις 18/9/91, έγινε στα Προπύλαια, συγκέντρωση 30 περίπου Αναρχικών, για την ολική άρνηση στράτευσης, καθώς και για συμπαράσταση στον Αναρχικό ΠΑΥΛΟ ΝΑΘΑΝΑΗΛ, επίσης ολικό αρνητή που συνελήφθη τα ξημερώματα της 16/9/91, λίγες μόνο ώρες πριν την δίκη του Νίχου Μαζιώτη, να κολλάει αφέσεις μαζί με άλλους 5 Αναρχικούς, που, επίσης, συνελήφθησαν και μετά από άγριο ξυλοδαρμό τους απ' τους μπάτσους, παραπέμφθηκαν σε δίκη με την κατηγορία της παράνομης αφισσοκόλησης. Ο Παύλος Ναθαναήλ κρατείται, τώρα, στις στρατιωτικές φυ-

λακές Αυλώνα, αφού σε βάρος του εκκρεμεί ένταλμα σύλληψης από τον στρατιωτικό ανακριτή Λάρισας (σαν ανυπότακτος), του οποίου όμως δεν έχει λάβει νόμιμη κλήτευση.

●●● Στις αρχές του καλοκαιριού, μιά Κυριακή απόγευμα, κάποιοι νεαροί θαμώνες του καφενείου ΕΛΛΑΣ, στο Παγκράτι, είχαν βάλει το μαγνητόφωνο κι άκουγαν ροκ μουσική. Ο ιδιοκτήτης όμως είχε αντίθετη γνώμη και μετά από έντονη λογομαχία του με τους νεαρούς κάλεσε την αστυνομία. Σε λίγα λεπτά της ώρας κατέφθασαν 3 ζητάδες, 3 περιτολικά και ένα αυτοκίνητο της ασφάλειας κι οι μπάτσοι χωρίς δεύτερη κουβέντα άρχισαν να ξυλοκοπάνε άγρια τους νεαρούς, αλλά κι όποιον διαμαρτυρόταν. Επειτα συνέλαβαν τους νεαρούς και τους οδήγησαν σε εισαγγελέα που τους παρέπεμψε σε δίκη, στις 10/10/91.

●●● Όλα τα περιμένα από τον Μητσotάκη και την κλίκα που τον ακολουθεί. Με απόφαση του υπουργού οικονομικών, για να καλυφθούν κάποιες "τρύπες" του προϋπολογισμού, 35 ακατοίκητες νησίδες, με έκταση η κάθε μιά από 150 ως 200 στρέμματα περίπου, που βρίσκονται γύρω από την Πελοπόννησο, θα βγουν στον πλειστηριασμό, για να πουληθούν σε Έλληνες και ξένους ιδιώτες ('). Άλλο τίποτα για πούλημα;

●●● Σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο Εργατικό Κέντρο Γιαννίνων, αποφασίστηκε ν' αρχίσουν κινητοποιήσεις των εργαζομένων του νομού, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και τις απολύσεις και ζητήθηκε από την ΓΣΕΕ να καταγγείλει αμέσως την συλλογική σύμβαση.

●●● Το ίδιο ζητούν και οι εργαζόμενοι των ΕΛΣΙ, στον Αλμυρό Βόλου, που έχουν κάνει κατάληψη του κτιρίου της νομαρχίας Μαγνησίας, από τα μέσα Σεπτεμβρη.

●●● Η γαλάζια συμμορία κατέστρωσε, σε σύσκεψη που έγινε στο υπουργείο δημόσιας τάξης, στις 31/7/91, και

κατόπιν προτάσεων του πρώην γραμματέα του εν λόγω υπουργείου, Κουτελιδάκη, ένα "σχέδιο αντιμετώπισης των οχλοκρατικών εκδηλώσεων". Το σχέδιο βασίζεται σε χουντικά διατάγματα, στο ΝΔ794/1971 "περί δημοσίων συναθροίσεων" και στο ΒΔ 269/1972 για την "διάλυση δημοσίων συναθροίσεων" ('). Έτσι, εκτός από τα ρόπαλα και τα δακρυγόνα των ΜΑΤ, τους Ζητάδες και τους γοργίλες των ΜΕΑ, οι διαδηλωτές έχουν να αντιμετωπίσουν από δω και πέρα και τις μάγικες της Πυροσβεστικής. Αυτά προκύπτουν από δημοσίευμα της εφημερίδας ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, της 17/9/91, που δεν διαφεύστηκε ακόμα.

●●● Στις 19/9/91, οι αρχές ασφαλείας προσπάθησαν να επιβιάσουν με την βία σε αιθιοπικό αεροσκάφος, 4 Σουδανούς πολιτικούς πρόσφυγες τους Αμπντέλ Ραχίμ, Αμπντέλ Χαμίτ, Σαλάχ Αλ Τουχαμί και Ντακίν Αντζελο, με σκοπό να τους απελάσει στο Σουδάν, ξέροντας ότι εκεί τους περιμένει η φυλακή ή η εκτέλεση. Μετά την επίμονη άρνηση του κυβερνήτη του αεροσκάφους να τους δεχτεί, μεταφέρθηκαν στο Κέντρο Αλλοδαπών, όπου κακοποιήθηκαν

●●● Άλλοι 110 περίπου Άλβανοί συνελήφθησαν στις 21/9/91, στη Κηφισιά, την Αγία Παρασκευή, τον Χολαργό, την Παλλήνη και το Λαύριο και από το Μεταγωγών του Πειραιά, όπου οδήγηθηκαν, μεταφέρθηκαν με κλούβες στο συνοριακό φυλάκιο της Κακκαβιάς, για να απελαθούν.

●●● Συναυλία συμπαράστασης κι αλληλεγγύης προς τους α

γωνιζόμενους εργαζόμενους, της ΑΕΒΑΛ, της ΜΑΒΕ και της ΕΛΣΙ, διοργανώθηκε από το Εργατικό Κέντρο Κοζάνης, τα σωματεία των εργαζομένων κι άλλους φορείς, στις 23/9/91, στο εθνικό στάδιο της Κοζάνης.

●●● Στις 19/9/91, δικάστηκαν στο Αυτόφωρο Τριμελές οι 7 συλληφθέντες από τα γεγονότα στην πλατεία Εξαρχείων, το προηγούμενο βράδυ. Η δίκη για τους 2 από τους 7, αναβλήθηκε για τις 29/11/91.

●●● Στις 23/9/91, έγινε στο Αυτόφωρο Τριμελές και η δίκη των 6 Αναρχικών που τα ξημερώματα της 16/9/91, συνελήφθησαν επειδή κολλούσαν αφίσσες στην Αχαρνών. Καταδικάστηκαν σε 40 μέρες φυλάκιση ο καθένας, αλλά έκαναν έφεση κι αφέθηκαν ελεύθεροι.

●●● Στις 24/9/91, έγινε η δίκη του Κώστα Χαριτάκη, μέλους του Κ.Σ. της Ε.Φ.Ε.Ε. και του Κ.Σ. της ΚΝΕ (ΝΑΡ). Η δίκη είχε αναβληθεί στις 2/5/91. Ο Κ. Χαριτάκης κατηγορείται με βάση δύο δικογραφίες. Στην πρώτη κατηγορείται ότι σαν εκπρόσωπος της ΕΦΕΕ, είχε ζητήσει ν' αφεθούν ελεύθεροι οι 22 διαδηλωτές που είχαν συλληφθεί στα γεγονότα της 10-11/1/91. Στη δεύτερη, κατηγορείται ότι κατά την διάρκεια επεισοδίων, στο Πολυτεχνείο, τον Δεκέμβρη του '90 ήταν ένας απ' αυτούς που αντιστάθηκαν στην επικείμενη παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου από την αστυνομία. Να σημειώσουμε ότι υπήρξε προσωπική διαταγή του Μητσotάκη για την δίωξή του. Κι ακόμα ότι ο εισαγγελέας Φραγκιαδάκης που δεν είχε διατάξει την δίωξη του Κ. Χαριτάκη, μετατέθηκε δυσμενώς στο Μεσολόγγι, για ν' αντικατασταθεί από τον Τσεβά. Στη δίκη, ο Κ. Χαριτάκης καταδικάστηκε σε 7 μηνια φυλάκιση, αλλά άσκησε έφεση. Στις 25/9/91, το Κ.Σ. της ΕΦΕΕ οργάνωσε διαδήλωση στην Αθήνα ενάντια στην καταδικαστική απόφαση.

συνέχεια σελ. 5

συνέχεια από σελ. 4

••• Στις 7 Οκτώβρη, δικάζεται στο Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθήνας, στη πρώην σχολή Ευελπίδων, στο κτίριο 9, ο σύντροφος Μιχάλης Καραπάνος, που κατηγορείται ότι έκαψε μία σημαία-σύμβολο της άρχουσας τάξης. Ας είμαστε όλοι εκεί (κτίριο 9, αίθουσα 16, στις 9 το πρωί).

••• Στις 14/10/91, δικάζονται στο Εφετείο Αθήνας, 36 άτομα, που στις 17/11/85, μετά την δολοφονία του Μιχάλη Καλτεζά είχαν καταλάβει το Χημείο σε ένδειξη διαμαρτυρίας. ΟΛΟΙ, ΛΟΙΠΟΝ, ΣΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ, ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ και ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, στις 9 το πρωί

••• Στις 16/9/91, αναβλήθηκε για μία ακόμα φορά η δίκη των 10 ατόμων που κατηγορούνται για την κατάληψη της Φυσικομαθηματικής Σχολής Θεσσαλονίκης, το 1986. Η δίκη γίνεται μετά από έφεση "υπέρ του νόμου" που άσκησε ο εισαγγελέας, κατά της πρωτόδικης αθωωτικής απόφασης.

••• Στις 8/10/91, εκδικάζεται στο Ποινικό Τμήμα του Αρείου Πάγου, η έκδοση ή όχι του Παλαιστινίου Χαλέντ Αμπντούλ Ραχίμ, που κατηγορείται ότι ήταν ένας από τους οργανωτές της επίθεσης στο κρουαζιερόπλοιο ΑΚΙΑΕ ΔΑΟΥΡΟ, το 1985.

••• Στις 18/9/91, και μετά από παρέμβαση της ΕΣΗΕΑ και ΕΙΗΕΑ (Ένωση Ιδιοκτητών Εφημερίδων), που πλήρωσαν την έφεση, αφέθηκαν ελεύθεροι οι 7 διευθυντές των εφημερίδων.

••• Στις 22/9/91, οι μπάτσοι κατέδιωξαν τον 18χρονο Δημήτρη Λαγωνικάκο, που οδηγούσε μηχανή χωρίς πινακίδες, με αποτέλεσμα, όταν το περιπολικό άγγιξε τη μηχανή, ο νεαρός να τραυματιστεί θανάσιμα και να υποκύψει στα τραύματά του, λίγο αργότερα, στο νοσοκομείο Καλαμάτας. Πριν πέσει σε κώμα πρόλαβε κι είπε σε κάποιον από το νοσοκομείο, ότι οι μπάτσοι του είπαν να μην πει ότι τον χτύπησαν αυτοί αλλά ένα αυτοκίνητο. Την άλ

λη μέρα 2.000 νεαροί, περίπου, με μηχανές απέκλεισαν, επί ώρες, το κτίριο της αστυνομικής διεύθυνσης Μεσσηνίας, στο κέντρο της Καλαμάτας και πετούσαν πέτρες και ξύλα, ενώ τραυμάτισαν 19 μπάτσους. Ακόμα άναψαν φωτιές και διέκοψαν την κυκλοφορία. Όταν αργά το βράδυ, έμειναν λίγοι, γύρω στους 150-200, επενέβησαν τα ΜΑΤ και τους διέλυσαν, ενώ συνελήφθησαν και 7 άτομα.

••• Οι ελληνικές αρχές απέλασαν στην Τουρκία, πριν λίγες μέρες, το στέλεχος του Κουρδικού Εργατικού Κόμματος (ΡΚΚ), Ιντρίς Τουράν, μετά από παραμονή 17 μηνών στις ελληνικές φυλακές, λόγω παράνομης εισόδου και παρ'ότι είχε ζητήσει πολιτικό άσυλο.

••• Η Βαγγελιώ Βογιατζή καθόταν με τον συνθέτη Μανώλη Ρασούλη, με τους μουσικούς Θ. Παπαδόπουλο και Γ. Εμμανουηλίδη και την σύζυγο του δεύτερου, σε ταβερνάκι, της οδού Ξηροπέδι, στα Εξάρχεια, όταν μπάτσοι της δίωξης ναρκωτικών τους υποχρέωσαν να σταθούν στον τοίχο με τα χέρια ψηλά. Ήταν μιά από τις γνωστές επιχειρήσεις αρετής, που γίνονται τελευταία στην περιοχή. Όταν, η Β. Βογιατζή διαμαρτυρήθηκε την οδήγησαν στο τμήμα, όπου έμεινε όλη την νύχτα, ενώ στις 26/9/91, την πήγαν στο Αυτόφωρο με την κατηγορία της αντίστασης κατά της αρχής. Η δίκη αναβλήθηκε για τις 28/9/91.

ΕΤΙΣ 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗΚΑΝ ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΡΑ ΠΟΥ ΤΑ ΜΑΤ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ ΑΝΑΝΔΡΑ ΤΟΝ ΑΠΕΡΓΟ ΕΡΓΑΤΗ ΤΗΣ ΕΔΟΚ-ΕΤΕΡ, ΑΓΓΕΛΟ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ. ΔΕΝ ΕΞΕΧΝΑΜΕ...

••• Στις 26/9/91, το βράδυ σε οίδηροδρομική γραμμή της Κοζάνης, τραμπούκοι της ΝΔ, επιτέθηκαν σε απεργούς εργάτες και τους απείλησαν με μαχαίρια. Από την αστυνομία συνελήφθη ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Κοζάνης,

Νίκος Τσιγκίστρας, που αφέθηκε ελεύθερος αργότερα.

••• Με τα ΜΑΤ και τους πληρωμένους τραμπούκους προσπάθησε να αντιμετωπίσει, η κυβέρνηση των συμμοριτών, στις 26/9/91, τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων στο νοσοκομείο παιδών ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ. Απέτυχε όμως, γιατί οι εργαζόμενοι συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις τους.

••• Η Πρωτοβουλή για την Άμεση Δημοκρατία, με ανακοίνωσή της, στις 16/9/91, διαμαρτύρεται, γιατί, κατατέθηκε στη βουλή νομοσχέδιο που προβλέπει, σε 2 χρόνια, την δημιουργία εταιρίας ανακύκλωσης απορριμάτων, πράγμα, που, σύμφωνα με την Πρωτολία, θα καταδικάσει σε ανεργία κι αφανισμό όσους ασχολούνται με την πώληση με ταχειριρισμένων ειδών.

••• 200 περίπου κάτοικοι από το Πέραμα κατέλαβαν, με απορριματοφόρα του δήμου, χωρίς το πρωί της 26/9/91, την είσοδο του εργοστασίου παραγωγής τσιμεντένιων βάσεων ΑΡΜΟΣ-ΒΙΟΤΕΡ ΑΕ, που από το 1978, με την άδεια του ΟΑΠ, μολύνει την περιοχή και κάνει αφόρητη τη ζωή των κατοίκων της. Αίτημα, η άμεση απομάκρυνση του εργοστασίου.

••• Στις 27/8/91, έγινε η 47η συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου της ΔΕΗ. Σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη, συζητήθηκε η επαναλειτουργία του ατμοηλεκτρικού σταθμού Αγ. Γεωργίου Κερατσινίου, με σκοπό την διάθεση του, ρεθματος που θα

παράγεται στη Βουλγαρία, που αντιμετωπίζει ενεργειακό πρόβλημα, από το κλείσιμο του πυρηνικού σταθμού του Καστοτούι. Είναι γνωστό το τεράστιο πρόβλημα που δημιουργεί ο εν λόγω σταθμός στο περιβάλλον της περιοχής, και επανειλημμένα οι κάτοικοι έχουν ζητήσει την απομάκρυνσή του. Παρ'όλα αυτά, το αυτί του αρχισυμμορίτη Μητσotάκη δε φαίνεται να ιδρώνει, ούτε από τις διαμαρτυρίες των Ελλήνων για την εσωτερική του

ούτε από τα "χαστούκια" των Βουλγάρων νεοφιλελευθέρων για την εξωτερική πολιτική. ••• Η κυβέρνηση, στην προσπάθειά της να καταστείλει τις απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων του ΗΠΑΠ, προχώρησε σε επιστράτευση των απεργών. Αποτέλεσμα: πάμπολλα τρόλεϊ, κυκλοφορούν με την επιγραφή: "ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΣ ΑΠΕΡΓΟΣ", σε μια απόπειρα διαμαρτυρίας για την ενέργεια αυτή.

••• Το κόμμα των μεταάξων συνεχίζεται. Στις 26/9/91, οι εργαζόμενοι της Ε.Ρ.Τ. κατέβηκαν με μαύρες σημαίες σε δυο πορείες: Το πρωί στο Υπουργείο Προεδρίας και το βράδυ στη Βουλή.

ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ, ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ, ΟΙ ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΕΞΕΓΕΡΘΗΚΑΝ, ΖΗΤΩΝΤΑΣ ΛΙΓΗ ΑΝΘΡΩΠΙΑ ΗΤΑΝ ΕΚΕΙΝΕΣ ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΠΟΥ ΤΙΣ ΦΩΤΙΖΑΝ ΟΙ ΛΑΜΠΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΩΤΙΕΣ ΣΤΙΣ ΤΑΡΑΤΣΕΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ. ΗΤΑΝ Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΩΝ ΤΟΥΣ. ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΑΡΧΗ...

••• S.H.I.P. NETWORK NEWS (Δίκτυο ειδήσεων του SOUTHWARK HOMELESS INFORMATION PROJECT, δηλ. του Σχεδίου Πληροφόρησης των Αστέγων του SOUTHWARK του νοτιο-ανατολικού Λονδίνου). Νο 73, 13/9/91.

••• FIGHT THE POLL TAX! (ΠΟΛΕΜΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΛ ΤΑΧ!). Νο 9, Σεπτέμβρης '91. Δελτίο της επιτροπής ενάντια στον POLL TAX του Λονδίνου.

••• WOLFE TONE SOCIETY INFORMATION BULLETIN (Πληροφοριακό δελτίο της Εταιρίας WOLFE TONE). Νο 1, Ιούλιος '91. Η Εταιρία WOLFE TONE είναι μια ομάδα συμπαράστασης στους Ιρλανδούς κρατούμενους στην Αγγλία.

••• POLL TAX PRISONERS NEWS (Τα Νέα των Κρατούμενων του POLL TAX). Σεπτέμβρης

••• EKINTZA ZUZENA (Άμεση Δράση), Νο 8, Ιουλίου-Αύγουστος 1991. Αναρχικό περιοδικό με ειδήσεις κι αναλύσεις από την Χώρα των Βάσκων.

ΕΝΤΥΠΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

••• Ο ΔΑΙΜΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ. Αναρχική εφημερίδα για την ανάδειξη της εσωτερικής λύσας. Τεύχος 3. Σεπτέμβρης 1991.

••• ΕΜΒΡΥΟ. Νο 5. Αντιεξουσιαστικό περιοδικό από το Αργος.

••• LE MONDE LIBERTAIRE (Ο Ελευθεριακός Κόσμος). Νο 837. 19-25/9/91. Από τη Γαλλία.

••• WORKERS SOLIDARITY (Εργατική Αλληλεγγύη). Νο 32. Καλοκαίρι 1991. Αναρχικό περιοδικό του Κινήματος Εργατικής Αλληλεγγύης απ' το Δουβλίνο της Ιρλανδίας, με πολλά κι ενδιαφέροντα άρθρα.

●●● Οι επιθέσεις της βρετανικής αστυνομίας σε κατελημμένα σπίτια συνεχίζονται. Στις 3/8/91, οι μπάτσοι επιτέθηκαν στο HELHOUSE (Σπίτι της Κόλασης), ένα κατελημμένο εργοστάσιο στη BOROUGH ROAD, του νοτιοανατολικού Λονδίνου, όπου η ANTI-FASCIST ACTION (Αντιφασιστική Δράση), που είναι συντονιστικό όργανο των αντιφασιστικών ομάδων της Βρετανίας, όπου συμμετέχουν Αναρχικοί, αριστεριστές, τροτσκιστές, μέλη του Εργατικού Κόμματος και ανένταχτοι, είχε οργανώσει συναυλία με τα συγκροτήματα BLAGGERS και OIL POLLOI. Στη 1, λοιπόν, την νύχτα οι μπάτσοι εμφανίστηκαν ταυτόχρονα στις δύο εισόδους του HELHOUSE και προσπάθησαν να μπουκώσουν. Οι συγκεντρωμένοι εκεί τους απώθησαν κι οι μπάτσοι έφυγαν για να γυρίσουν πέντε λεπτά αργότερα με σκυλιά και γκλομπς, ενώ ταυτόχρονα έκοβαν το ηλεκτρικό ρεύμα. Μαζί τους υπήρχαν και πολλοί ιδιωτικοί μπάτσοι της -γνωστής και στην Ελλάδα- GROUP FOUR, που μετά τη βίαιη εκκένωση ανέλαβαν να σφραγίσουν το κτίριο. Κάποιες πέτρες και μπουκάλια πετάχτηκαν και προξένησαν ζημιές στ' αυτοκίνητα των μπάτσων, τελικά όμως οι συγκεντρωμένοι διαλύθηκαν ενώ 30 περίπου άτομα πιάστηκαν. Παρ' όλα αυτά, η συναυλία ήταν η πιο πετυχημένη απ' όσες είχαν γίνει στο HELHOUSE, αφού κατόρθωσε να συγκεντρώσει αρκετά χρήματα για την ενίσχυση της ANTI-FASCIST ACTION, του βιβλιοπωλείου "56a BOOKSTALL" και άλλων αντιφασιστικών κινήσεων. Την επόμενη μέρα στις 4/8/91, οι καταληψίες του HELHOUSE γύρισαν και το ξανακατέλαβαν. Αυτή την φορά προχώρησαν και στην

κατασκευή οχυρωματικών έργων κι οδοφραγμάτων γιά να εμποδίσουν κάποια πιθανότατη μελλοντική επίθεση των μπάτσων. (SOUTH EAST LONDON INFORMATION, No 1, Αύγουστος 1991).

●●● Στις 17/8/91, άλλη μία κατάληψη στο Λονδίνο χτυπήθηκε από τους μπάτσους, και πάλι στη διάρκεια συναυλίας. Αυτή τη φορά επρόκειτο γιά την κατάληψη της MIDLAND BANK, στο PERCKHAM. Με πρόσχημα τα παράπονα κάποιων "γειτόνων" γιά φασαρία, οι μπάτσοι πέρασαν νωρίς το βράδυ από την κατάληψη και "έκαναν συστάσεις" στα 400 περίπου άτομα που παρακολουθούσαν την συναυλία. Στις 4 τα ξημερώματα κι ενώ στο MIDLAND BANK είχαν μείνει πιά λιγότερα από 100 άτομα, κατέφθασαν οι ειδικές δυνάμεις αντιμετώπισης ταραχών, η RIOT POLICE. Ακολούθησε βίαιη εκκένωση της κατάληψης στη διάρκεια της οποίας πολλοί καταληψίες τραυματίστηκαν από τα κλομπ και τα δαγκώματα των αστυνομικών σκύλων. Πιάστηκαν 8 άτομα εναντίον των οποίων απαγγέλθηκαν βαρείες κατηγορίες γιά παράβαση των διατάξεων του "PUBLIC ORDER ACT" ("Νόμου γιά τη Δημόσια Τάξη").

●●● Στις 18/8/91, οι καταληψίες του HELHOUSE και του MIDLAND BANK καθώς κι αρκετοί πανκς της περιοχής, Αναρχικοί κι ένας τροτσκιστής συγκεντρώθηκαν γιά να συζητήσουν τη στάση τους απέναντι στις αστυνομικές επιθέσεις. Αποφάσισαν να αρχίσουν μία κοινή εκστρατεία γιά να καταγγείλουν την αστυνομική βία και να εμποδίσουν την εκδήλωση παρόμοιων φαινομένων στο μέλλον. Στο μεταξύ η κατάληψη του HELHOUSE οργανώνει κάθε Κυριακή ανοιχτά γεύματα γιά τους κατοίκους της περιοχής, όπου προσφέρεται φαγητό και μύρα κι όπου συζητούνται οι δυνατότητες παρέμβασης των απλών ανθρώπων στα θέματα της καθημερινής ζωής τους. (SOUTH EAST LONDON INFORMATION, No 1, Αύγουστος 1991).

●●● Τον Απρίλη του 1990, περισσότεροι από 100 Καμποτζιανοί, αναγκασμένοι να εγκαταλείψουν τη χώρα τους εξ αιτίας του μακροχρόνιου εμφυλίου πολέμου, έφτασαν με φανοκάρτα και βάρκες, στ' ανοιχτά της δυτικής Αυστραλίας, όπου ζήτησαν άσυλο. Οι αρχές τους συνέλαβαν και τους έκλεισαν σ' έναν ξενώνα στο SPRINGVALE. Πέρασε ένας χρόνος, γεννήθηκαν και δέκα παιδιά κι οι πρόσφυγες εξακολουθούσαν να βρίσκονται φυλακισμένοι στον ξενώνα, χωρίς ακόμα να έχει αποφασιστεί το αν θα τους τελευταία βδομάδα του Αυγούστου του 1991, 10 πρόσφυγες, μην αντέχοντας άλλο τη κλεισούρα, την κοπάνησαν απ' τον ξενώνα. Στις 30/8/91 πολυάριθμες αστυνομικές δυνάμεις περικύκλωσαν τον ξενώνα και με τη βία συνέλαβαν τους 113 πρόσφυγες που βρίσκονταν εκεί και τους οδήγησαν στο στρατόπεδο προσφύγων του WESTBRIDGE, στο SYDNEY, ενώ οι 10 φυγάδες που είχαν κι αυτοί πιαστεί φυλακίστηκαν στο στρατόπεδο του MARIBYRNONG. Η κυβέρνηση, στο μεταξύ ανακοίνωσε ότι σχεδιάζει ειδικό στρατόπεδο συγκέντρωσης των "BOAT PEOPLE", δηλαδή των προσφύγων από την νοτιοανατολική Ασία που φτάνουν με πλοία στην Αυστραλία, στο PORT HELLAND, στην PILBARA της δυτικής Αυστραλίας. (Ανταπόκριση από την Αυστραλία).

●●● Η σχολική χρονιά άρχισε και μαζί της ξανάρχισε κι ο αγώνας των εκπαιδευτικών γιά βελτίωση εργασιακών συνθηκών, αύξηση αποδοχών κ.λ.π. Οι εκπαιδευτικοί όμως, δεν αντιμετωπίζουν μόνο στην Ελλάδα προβλήματα. Στη VICTORIA, μία από τις ομόσπονδες πολιτείες της Αυστραλίας, η τοπική κυβέρνηση έχει αποφασίσει την κατάργηση περισσότερων από 1.250 θέσεων εκπαιδευτικών καθώς και άλλες 490 που προβλέπονταν να δημιουργηθούν το 1992, παρά τις επαλειμμένες υποσχέσεις της

δικαιοσύνης. Οι δύο συνδικαλιστικές οργανώσεις των εκπαιδευτικών, η F.T.U.V. - (FEDERATED TEACHERS UNION OF VICTORIA - Ομοσπονδιακή Ένωση Δασκάλων της Βικτόρια με 32.000 μέλη) και η V.S.T.A. (VICTORIAN SECODARY TEACHERS ASSOCIATION - Βικτωριανή Ένωση Εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης με 14.000 μέλη) καταδίκασαν την περικοπή 100 εκατομμυρίων δολαρίων Αυστραλίας, δηλαδή 14,6 δισ. δρχ) απ' τον προϋπολογισμό γιά την παιδεία, καθώς και την σχεδιαζόμενη απόλυση 2.000 περίπου συναδέλφων τους, τη στιγμή που στην επετηρίδα είναι ήδη γραμμένοι άλλοι 7.000 εκπαιδευτικοί που περιμένουν την σειρά τους γιά να διοριστούν, και προειδοποίησαν ότι τα κυβερνητικά σχέδια θα έχουν καταστροφικές συνέπειες γιά τη παιδεία. Στις 2/9/91 σε περισσότερα από 30 σχολεία της βορειοδυτικής VICTORIA έγιναν στάσεις εργασίας. Στις 6/9/91, άρχισαν κυλιόμενες απεργίες, ενώ οι δύο συνδικαλιστικές οργανώσεις δήλωσαν ότι θα προχωρήσουν σε γενική απεργία διαρκείας του κλάδου. (Ανταπόκριση από την Αυστραλία).

●●● Πυραύλους STINGER αγόρασε η Πορτογαλία από τις ΗΠΑ. Οι πυραύλοι θα παραδοθούν μέχρι το τέλος του 1991 στις πορτογαλικές ένοπλες δυνάμεις, ενώ μέχρι το τέλος του 1994 θα έχουν παραδοθεί και τα παραγγελμένα αεροπλάνα τύπου F-16. Οποιός μπορεί να μας πει τι θα τους κάνει τους πυραύλους και τα αεροπλάνα η Πορτογαλία, κερδίζει ισόβια συνδρομή στον ΑΝΑΡΧΙΚΟ. (Η πληροφορία είναι από την πορτογαλική έκδοση του A-INFO/MALDITO, No 110, Ιούλης-Αύγουστος 1991).

συνέχεια από σελ. 6

●●● Στις 17/7/91, βουλευτές του πορτογαλικού κοινοβουλίου επέδραμαν στην έδρα της "δικαστικής αστυνομίας" στη Λισαβόνα, όπου λειτουργούσε υπηρεσία υποκλοπής τηλεφωνημάτων. (Α-INFOS, πορτογαλική έκδοση, Ιούλης-Αύγουστος 1991).

●●● Με βίαιη επίθεση του "CORPO DE INTERVENCAO" (Σώμα Επέμβασης, δηλ. MAT) της πορτογαλικής αστυνομίας εναντίον των αγροτών που είχαν αποκλείσει την εθνική οδό της χώρας, στην DAGORDA στις αρχές του Αυγούστου του 1991, έληξε το πρώτο κύμα των κινητοποιήσεων των Πορτογάλων αγροτών, που, εκτός από την εθνική, είχαν αποκλείσει κι άλλους δρόμους στο A-VER-O-MAR, στο PONTE DE FAO, στην ALBERGARIA, στην FERREIRA DE ALENTEJO και στην FIGUEIRA, διεκδικώντας αυξήσεις στις τιμές στις οποίες αγόραζαν τα προϊόντα τους οι χοντρέςμποροι. Με ανακοίνωσή τους, οι αγρότες τονίζουν ότι ο αγώνας αρχίζει τώρα. Θα δού με... (Α-INFOS, πορτογαλική έκδοση, Ιούλης-Αύγουστος 1991).

●●● Απ' δταν, το 1986, άρχισε να κτίζεται το κεντρικό κτίριο του ταμείου παρακαταθηκών της Πορτογαλίας, 6 εργάτες έχουν πληρώσει με τη ζωή τους την αδιαφορία των εργολάβων και την δολοφονική απάθεια των κρατικών αρχών, που, σύμφωνα με καταγγελία του SINDICATO DOS TRABALHADORES DA CONSTRUCAO CIVIL (Συνδικάτο Εργαζομένων στις Πολιτικές Κατασκευές), παρά τα επανειλημμένα ατυχήματα, εξακολουθούν να αρνούνται να εφαρμόσουν τους κανόνες ασφαλείας που ορίζει η νομοθεσία της χώρας. (Α-INFOS, πορτογαλική έκδοση, Ιούλης-Αύγουστος 1991).

●●● Με αίτησή του στις αρμόδιες πορτογαλικές αρχές, το ανώτατο δικαστήριο της Ισπανίας ζήτησε να παρουν αστούν ενώπιόν του οι 4 πορτογάλοι μισθοφόροι που

έχουν ήδη καταδικαστεί στη VIANA DO CASTELO και στη Λισαβόνα, καθώς και του Γάλλου JEAN ABADÉ και των 2 ανώτερων αξιωματικών της DINFO (υπηρεσίας πληροφοριών του στρατού), που φέρονται αναμειγμένοι στις δραστηριότητες των G.A.L. (GRUPOS ANTI-TERRORISTAS DE LIBERACION-Αντιτρομοκρατικές Ομάδες Απελευθέρωση) δηλαδή της παρακρατικής ισπανικής οργάνωσης που, μέχρι τώρα, έχει δολοφονήσει, δεκάδες πολιτικούς αντιπάλους του ισπανικού βασιλείου. Το ισπανικό δικαστήριο κάλεσε, επίσης, τους δύο πορτογάλους δικηγόρους που είχαν παραστεί στις δίκες των μισθοφόρων, τον πράκτορα της δικαστικής αστυνομίας που είχε κάνει τις έρευνες για τον "πορτογαλικό κλάδο", καθώς και τον δημοσιογράφο CALESTINO AMARAL. Στο μεταξύ, στη Γαλλία, καταδικάστηκε σε φυλάκιση 15 ετών ο Πορτογάλος J. PAULO F. FONTES, που συμμετείχε σε δολοφονίες Βάσκων αγωνιστών της ETA. (Α-INFOS, πορτογαλική έκδοση, Ιούλης-Αύγουστος 1991).

●●● Στις 5/2/91, ένας νεαρός Πορτορικάνος, ο FRANCISCO PEREIRA, δολοφονήθηκε άναδρα από 5 μπάτσους που τον έκαναν "εξακρίβωση", επειδή τον βρήκαν να κοιμάται στο αυτοκίνητό του σε κάποιο δρόμο της Ν. Υόρκης. Οι 5 μπάτσοι προφυλακίστηκαν με την κατηγορία της ανθρωποκτονίας από πρόθεση. Τον Ιούνη, ο εισαγγελέας, ο JOHN SANTUCCI, αναγκάστηκε να παραιτηθεί μετά από 14 ολόκληρα χρόνια υπηρεσίας. Ο διάδοχός του, ο RICHARD BROWN, ζήτησε από τον δικαστή JOSEPH GOLIA να απαλλάξει τους 4 και να μετατρέψει την κατηγορία κατά του πέμπτου μπάτσου, του ANTHONY PAPARELLA, σε ανθρωποκτονία εξ αμελείας. (Α.Ν.Α., No 148, 31/8/91).

●●● 30.000 περίπου γυναίκες, ηλικίας 15-20 χρόνων που δουλεύουν στα εργοστάσια της Ονδούρας, υποχρεώνονται να χρησιμοποιούν αν-

τισουλληπτικά επειδή οι εργοδότες φοβούνται ότι οι ενδεχόμενες εγκυμοσύνες θα έχουν σαν αποτέλεσμα την μείωση της παραγωγής κι άρα των κερδών τους. Μέλη της Εθνικής Ομοσπονδίας Εργατικών Συνδικάτων της Ονδούρας, F.E.S.I.-TRANH, αποκάλυψαν ότι εδώ και αρκετούς μήνες στην βιομηχανική ζώνη της CHOLOMA η χρήση αντισυλληπτικών είναι υποχρεωτική για τις εργάτριες πράγμα που παραβιάζει το στοιχειώδες ανθρώπινο δικαίωμα των εργατριών να αποφασίζουν μόνες τους για το αν θα κάνουν ή όχι παιδιά. Στην CHOLOMA, 250 χλμ βόρεια της πρωτεύουσας TEGUCIGALPA, λειτουργούν πολλά εργοστάσια, που τα περισσότερα ανήκουν σε πολυεθνικές εταιρίες με έδρα στην Ιαπωνία και στις ΗΠΑ. Οι εργάτριες εκφράζουν φόβους ότι εϊ αξίαιες των ισχυρών δόσεων αντισυλληπτικών φαρμάκων πολλές απ' αυτές έχουν υποστεί μόνιμη στειρώση. (Α.Ν.Α., No 148, 31/8/91)

●●● 300 περίπου κρατούμενοι των φυλακών του HERMOSILLO στο Μεξικό εξεγέρθηκαν τον Ιούλη που μας πέρασε κι έκαψαν την αποθήκη τροφίμων τα εργαστήρια, την βιβλιοθήκη, πολλά κελλιά, καθώς και το αρχείο της φυλακής. Σύμφωνα με την κυβέρνηση υπεύθυνοι της εξέγερσης ήταν κάποιοι νεαροί κρατούμενοι που με την ενέργειά τους τορπίλισαν τον "διάλογο", που είχε αρχίσει το υπουργείο δικαιοσύνης με σκοπό την "βελτίωση" των συνθηκών στις φυλακές. Από την μεριά τους οι κρατούμενοι, δηλώνουν ότι εξεγέρθηκαν εξ αιτίας των βασανιστηρίων που υφίστανται από τους δεσμοφύλακες, αλλά και από μία ομάδα κρατούμενων που έ-

χουν γίνει χαφιέδες και τοιράκια της διεύθυνσης. (Α.Ν.Α., No 148, 31/8/91).

●●● Εξέγερση σημειώθηκε, στις 27/8/91, στις φυλακές TENERIFE II, στα Κανάρια νησιά που ανήκουν στην Ισπανία. Οι εξεγερμένοι συνέλαβαν 15 ομήρους, ανάμεσά τους 3 υπαλλήλους της φυλακής και ζήτησαν να τους επισκεφθούν και να συζητήσουν μαζί τους η βουλευτίνα και ο επίσκοπος του νησιού. (Α.Ν.Α., No 148, 31/8/91).

●●● Οι αγώνες των κρατούμενων στις γαλλικές φυλακές συνεχίζονται για την κατάργηση των απομονώσεων, το σταμάτημα των βασανιστηρίων, για καλύτερες συνθήκες ζωής, για το δικαίωμά τους να παραμείνουν άνθρωποι, για την κατάργηση του απάνθρωπου αστυνομικού-δικαστικού-σφραγιστικού συστήματος. Στις 12/7/91, οι κρατούμενοι των φυλακών της VILLEFRANCHE-SUR-SAONE εξεγέρθηκαν και κατέστρεψαν 30 κελλιά τουλάχιστον, όταν οι φύλακες αδιαφόρησαν κι άφησαν αβοήθητο συγκαταρούμενό τους που είχε πάθει κρίση επιληψίας. Οι φυλακές αυτές που εγκαινιάστηκαν περίπου και που "φιλοξενούν" 400 κρατούμενους, έχουν προκαλέσει επανειλημμένα την αγανάκτηση των φυλακισμένων, λόγω-κύρια-της ελεεινής συμπεριφοράς του φυλακτικού προσωπικού απέναντί τους. Ένας κρατούμενος των φυλακών της NANTES που είχε κατφέρει να δραπετεύσει στις 18/6/91, στη διάρκεια κάποιας μεταγωγής του, ξαναπιτάστηκε δυστυχώς την 1/7/91, όταν τον αναγνώρισε ένας μπάτσος της φρουράς των φυλακών, που τον είδε να περιφέρεται στο... δικαστήριο. Στις 2/7/91, ο PATRICK CHARITUS κατάρφερε να αποδράσει από τις φυλακές του MANS. Στις 3/7/91, ένας δεσμοφύλακας των φυλακών της Νίκαιας, δέχτηκε, καθώς έκανε βόλτες στο κεντρικό διάδρομο επίθεση από έναν νεαρό κρατούμενο στον οποίο είχε απαγορεύσει να πάει από την

συνέχεια σελ. 8

συνέχεια από σελ:7

ακτίνα του στην διπλανή για να δει κάποιο φίλο. Ο δεσμοφύλακας τραυματίστηκε ελαφρά στο κεφάλι και στο πρόσωπο ενώ ο νεαρός κρατούμενος οδηγήθηκε στο πειθαρχείο όπου κακοποιήθηκε κτηνωδώς και, στη συνέχεια κλείστηκε στην απομόνωση, πριν συρθεί στο δικαστήριο για τα πραιτέρω. Πρέπει να σημειώσουμε ότι οι φυλακές της, τουριστικά πασίγνωστης Νίκαιας, που χωράνε 300 κρατούμενους, "φιλοξενούν" 900 σήμερα. Στις 9/7/91, ο JOHNY MOTTRY βρέθηκε κρεμασμένος στο κελί του στις φυλακές του ΜΕΙΖ-QUEULEU. Ήταν από το Βέλγιο, 21 χρονών και δεν άντεξε τις συνεχείς απομονώσεις και τα βασανιστήρια. Στο μεταξύ, η COMMISSION PRISON-REPRESSION (Επιτροπή ενάντια στη Φυλακή-Χαταπίεση) κι η ORGANISATION COMMUNISTE LIBERTAIRE (Ελευθεριακή Κομμουνιστική Οργάνωση), κάθε Σάββατο, μεταδίδουν την ραδιοφωνική εκπομπή "BELLE ET REBELLE" (Ωραία κι Εξεγερμένη) από τον ραδιοφωνικό σταθμό CANAL SUD (Νότιο Κανάλι-92,6 MHz στα FM) της TOULOUSE. Η εκπομπή, που αναμεταδίδεται και από άλλους σταθμούς της περιοχής, λειτούργει στα πλαίσια του συντονιστικού οργάνου των COMITES D'ACTION CONTRE L'ISOLEMENT (CACI-Επιτροπές Δράσης Ενάντια στην Απομόνωση). (LA LETTRE DE CAVALLERES, No 13, Αύγουστος 1991).

••• Στο Αφγανιστάν συνεχίζεται με αμείωτη ένταση ο εμφύλιος πόλεμος, παρά την συμφωνία που υπέγραψαν οι ΗΠΑ κι η ΕΣΣΔ για την απαγόρευση πώλησης όπλων στην χώρα αυτή και για την άσκηση πίεσης για την διενέ-

ργεια ελεύθερων εκλογών και παρά τις συμφωνίες δηλώσεις της κυβέρνησης του Νατζι-μπουλάχ και των ακροδεξιών ανταρτών των οργανώσεων Χεζμπ-ε-Ισλαμί και Τζαμιάτ-ε-Ισλαμί. Το απόγευμα της 13/9/91, οι ακροδεξιοί εκτόξευσαν και πάλι, για τρίτη συνεχόμενη μέρα, ρουκέτες ενάντια στην Καμπούλ, με αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό 3 αμάχων πολιτών. Στις 15/9/91, ο Νατζιμπουλάχ ε πρότεινε στους αντάρτες τη διακοπή των εχθροπραξιών, πράγμα που, την άλλη μέρα, η Χεζμπ-ε-Ισλαμί απόρριψε, εκτοξεύοντας και πάλι ρουκέτες σκοτώνοντας 3 και τραυματίζοντας 5 ακόμα πολίτες.

••• Στις 11/9/91, η κυβέρνηση του σείχη του Κουβέιτ, ανακοίνωσε ότι αποσύρει όλες τις κατηγορίες που είχαν απαγγελθεί κατά των 10 μελών της προσωρινής κυβέρνησης που είχαν εγκαταστήσει στη χώρα οι Ιρακινοί, στη διάρκεια του πολέμου.

••• Η βουλή της Ιορδανίας, στις 11/9/91, ανέθεσε σε ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή την έρευνα των καταγγελιών για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τις μυστικές υπηρεσίες της χώρας.

••• Αγνωστος οπλοφόρος εκτέλεσε, στις 11/9/91, στη Σάνα της Υεμένης, τον υπουργό σχεδιασμού κι ανάπτυξης Χουσεΐν Αλ Χουριαμί και τον γιό του, με ριπές αυτομάτου όπλου. Την άλλη μέρα, όλα τα πολιτικά κόμματα, τα εργατικά συνδικάτα, κάλεσαν την κυβέρνηση να ψηφίσει νόμο που θα απαγορεύει την οπλοφορία και θα παραχωρεί το μονοπώλιο της χρήσης βίαιας, ένοπλης, στην εξουσία.

••• Τρεις φανατικοί σιωνιστές πιάστηκαν στις 11/9/91, όταν προσπάθησαν να δολοφονήσουν τον Παλαιστίνιο φαΐζάλ Αλ Χουσεΐνί μέσα σε δικαστήριο, την στιγμή που κατάθετε σχετικά με προηγούμενη δολοφονική απόπειρα εναντίον του.

••• "Αντι-σημίτη" και "ψεύτη" αποκάλυψε τον Μπους, ο

υπουργός προεδρίας του Ισραήλ, Ρεχαβάρ Ζεεσί, επειδή ο πρώτος άσκησε βέτο στην απόφαση του αμερικάνικου κοινοβουλίου για την χορήγηση δανείου στο Ισραήλ. Ο Ισραηλινός υπουργός άμυνας, ο Μοσέ Αρενς, έσπευσε να εκφράσει την λύπη του για τις εκφράσεις του συναδέλφου του. Την άλλη μέρα, στις 16/9/91, φανατικοί σιωνιστές, πέταξαν ντομάτες στον υπουργό εξωτερικών των ΗΠΑ, JAMES BAKER, που επισκεπτόταν το Ισραήλ για συνομιλίες σχετικά με το "ειρηνευτικό", όπως αποκαλείται, το σχέδιο για την εξόντωση των Παλαιστίνιων και την επιβολή της νέας τάξης πραγμάτων στην περιοχή.

••• Ισραηλινές κανονιοφόρα στις 13/9/91, κυνήγησαν Παλαιστίνιους φανατικούς που φάρυαν στα χωρικά ύδατα του νοτίου Λιβάνου. Οι Παλαιστίνιοι βγήκαν στην ξηρά, όπου όμως αποβιβάστηκαν και οι Ισραηλινοί που δεν δίστασαν ν' ανοίξουν πυρ κατά των Παλαιστίνιων και κατά των στρατιωτών της "ειρηνευτικής" δύναμης του ΟΗΕ, που έσπευσαν στο σημείο, μ' αποτέλεσμα να σκοτώσουν έναν Παλαιστίνιο κι έναν Σουηδό και να τραυματίσουν σοβαρά άλλους 5 άντρες του ΟΗΕ. Φεύγοντας οι Ισραηλινοί πήραν μαζί τους ομήρους 12 ΟΗΕδες και 2 Παλαιστίνιους. Την άλλη μέρα, ένας ακόμα, στρατιώτης του ΟΗΕ από το Νεπάλ σκοτώθηκε από Ισραηλινούς στη "ζώνη ασφαλείας" του νοτίου Λιβάνου, ενώ ένας άλλος τραυματίστηκε.

••• Στις 10/9/91, 3 Παλαιστίνιοι ακόμα δολοφονήθηκαν από σιωνιστές στην κατεχόμενη λωρίδα της Γάζας. Στην ίδια περιοχή, κοντά στο Τζεντίν, ένας Ισραηλινός στρατιώτης σκοτώθηκε στις 15/9/91. Οι αρχές, που αδιαφόρησαν εντελώς για την πρώτη περίπτωση, έσπευσαν αυτή τη φορά να απαγορεύσουν τη κυκλοφορία των Παλαιστίνιων, στην περιοχή.

••• Τρεις αστυνομικοί εκτελέστηκαν από αριστερούς αντάρτες, στην Κωνσταντινού

πολη, στις 12/9/91. Την ίδια μέρα, Κούρδοι αντάρτες του ΡΚΚ (Κούρδικό Εργατικό Κόμμα) έπιασαν έναν Αμερικανό, 2 Μεξικάνους κι έναν Τούρκο, στην νοτιοδυτική Τουρκία, κοντά στα σύνορα με το Ιράν. Οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι 3 ώρες αργότερα.

••• 4 μέλη του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου επισκέφθηκαν, στις 16/9/91 την Αγκυρα για συνομιλίες σχετικά με τα προβλήματα των Κούρδων του Ιράκ που έχουν καταφύγει στην Τουρκία. Φυσικά, το τόσο ευαίσθητο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο αδιαφορεί εντελώς για τα προβλήματα των Κούρδων της Τουρκίας που καθημερινά δολοφονούνται από τους στρατοχωροφύλακες του Οζάλ.

***STOR EUROPE '92 CARAVAN (Καραβάνι για το σταμάτημα της Ευρώπης του '92) είναι ο τίτλος μιας ακόμη πρωτοβουλίας ενάντια στο χτισίμο του "φρουρίου Ευρώπης", ενάντια στις σχεδιαζόμενες διώξεις, εκδόσεις, απαλλάξεις των τριτοκοσμικών κλπ. μεταναστών από τις χώρες της ΕΟΚ, ενάντια στον επικείμενο περιορισμό των ελάχιστων ελευθεριών που απομένουν στους ευρωπαϊκούς λαούς. Άνθρωποι από πολλές ευρωπαϊκές χώρες αποφάσισαν να ταξιδέψουν από χώρα σε χώρα, ενημερώνοντας το κόσμο και οργανώνοντας διάφορες εκδηλώσεις. Το πρόγραμμα του καραβανιού (που ήδη πλησιάζει στο τέλος του) ήταν το εξής:

ΟΛΛΑΝΔΙΑ:

10-15 Αυγούστου 1991: Προετοιμασία των εκδηλώσεων στο AMSTERDAM

15/8/91: Το βράδυ, αρχίζουν οι εκδηλώσεις με ομιλίες, θεατρική παράσταση και μουσικά συγκροτήματα στο LEIDEN.

16/8/91: Διοργάνωση έκθεσης με περίπτερα διαφόρων πολιτικών ομάδων, μουσική, συζητήσεις και θέατρο σχετικά με την Ευρώπη του 1992.

17/8/91: Μεγάλη διαδήλωση στη Χάγη. Το βράδυ, δειπνο στο "DE BLAUWE AANSLAG" και πάρτυ στο "IETS VRIJERS" για τη χρηματοδότηση του καραβανιού.

19/8/91: Ενημερωτικό περίπτερο στη Χάγη.

20/8/91: Ενημερωτική εκδήλωση και συγκέντρωση στο ROTTERDAM. Το ίδιο απόγευμα, αντιρατσιστική διαδήλωση, στη μνήμη του αγωνιστή KERWIN DUINMEYER. Το

συνέχεια σελ. 9

συνέχεια από σελ.8

Βράβι βίντεο-πάρτι και πληροφόρηση για τις διώξεις ομοφυλοφίλων στην Ευρώπη

21/8/91: Εκπαιδευτική περιήγηση σε βρομερά φασιστικά - καπιταλιστικά κέντρα. Στη συνέχεια, υπαίθριο πάρτι με φωτιές, μουσική κλπ.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ:

24/8/91: Πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις στο DORTMUND. Το βράδι, πάρτι.

25/8/91: Μέρα συζητήσεων και ενημέρωσης για τους αγώνες των φυλακισμένων και για τη γενική κατάσταση στην περιοχή. Επίσκεψη στις φυλακές του BOCHUM. Εκδήλωση υπέρ των φυλακισμένων.

26/8/91: Μέρα αφιερωμένη στους μετανάστες. Διαδήλωση έξω από την υπηρεσία προσφύγων, έκθεση φωτογραφικού κλπ. υλικού, συζήτηση με ομάδες προσφύγων.

27/8/91: Μέρα για την Ε.Ο.Κ. του 1992: Πορεία στους δρόμους της πόλης με θέμα τον άνθρωπο στη σύγχρονη πόλη. Συζήτηση με τους εργατές του τοπικού χαλυβουργικού εργοστασίου. Προβολή βίντεο. Το βράδι καλλιτεχνική παράσταση και ντίσκο.

29/8/91: Διαδήλωση έξω από τις φυλακές της περιοχής RHEIN-MAIN. Συζήτηση για τις φυλακές, καθώς και με ομάδες μεταναστών.

30/8/91: Καθιστική διαμαρτυρία, στη φραγκοφούρτη, ενάντια στη σχεδιαζόμενη εκκένωση του κέντρου πληροφόρησης "EX-ZESS". Το βράδι, πάρτι για τη χρηματοδότηση του "EX-ZESS".

31/8/91: Διαδήλωση ενάντια στα νέα σχέδια για τις ευρωπαϊκές πόλεις και ενάντια στην ΕΟΚ του 1992, στο OFFENBACH. Το βράδι, πάρτι.

1/9/91: Έκθεση υλικού (φωτογραφίες, αφίσες κλπ.) από τις καταλήψεις σπιτιών, στο WIESBADEN.

ΑΥΣΤΡΙΑ:

4/9/91: Συνναυλία και συζήτηση για τους πρόσφυγες και την καταπίεση, στη Βιέννη.

ΙΤΑΛΙΑ:

10/9/91: Πανηγυρική είσοδος του караβανιού στη Βενετία.

11/9/91: Ανοιχτή συζήτηση με τους κατοίκους της Βενετίας και των γύρω περιοχών.

15/9/91: Διοργάνωση πολιτικής συζήτησης σε πάρκο του Μιλάνου.

ΕΛΒΕΤΙΑ:

21/9/91: Διαδήλωση έξω απ' το ελβετικό κοινοβούλιο, στη Βέρνη, ενάντια στην ένταξη της Ελβετίας στην ΕΟΚ.

ΓΑΛΛΙΑ:

27/9/91: Είσοδος στη Lyon και ανοιχτό γεύμα για τα μέλη του караβανιού και τους κατοίκους.

28/9/91: Διαδήλωση και συναυλία.

3/10/91: Συζητήσεις, προβολή βίντεο και έκθεση υλικού για τις φυλακές, την αυτονομία των μειονοτήτων, τις οικονομικοπολιτικές δομές, τα πυρηνικά, τους μετανάστες κλπ. Θα ακολουθήσει θεατρική παράσταση και συναυλία.

ΚΑΤΑΛΩΝΙΑ:

5-7/10/91: Διάφορες εκδηλώσεις στη Βαρκελώνη ενάντια στην Ευρώπη του 1992, αλλά και ενάντια στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΑΣΚΩΝ:

10-15/10/91: Εκδηλώσεις στο BILBAO και στην DONOSTIA.

***Στις 13/9/91, ο Χασάν Β', βασιλιάς του Μαρόκου, άφησε τελικά ελεύθερο τον Αμπραχάμ Σερφάτι, ηγετικό στέλεχος της μαρξιστικής ομάδας Ιλάλ Αμάμ, που βρισκόταν στη φυλακή από το 1974, κατηγορούμενος ότι σχεδίαζε "την ανατροπή της μοναρχίας και την εγκαθίδρυση σοσιαλιστικής δημοκρατίας στη χώρα", ότι "υποκινούσε το λαό σε εμφύλιο πόλεμο" κι ότι για τους σκοπούς του είχε ιδρύσει "παράνομη συμμορία". Την άλλη μέρα, ο Σερφάτι εξορίστηκε στη Γαλλία.

***Σύμφωνα με στοιχεία της INSEE, δηλαδή της Στατιστικής Υπηρεσίας της Γαλλίας, τα μέλη των ανωτέρων κοινωνικών τάξεων ζουν 15 χρόνια περισσότερο από τους Γάλλους εργάτες. (MONDE LIBERTAIRE, No 837, 19-25/9/91).

***Το 1981, ένα ηλικιωμένο αντρόγυνο νοίκιασε ένα μικρό δωμάτιο στο Montreuil της Γαλλίας. Το 1989, το δωμάτιο αγοράστηκε απ' τον Jean-Claude Rivet, έναν αεριτζή κερδοσκόπο που έβλεπε ότι οι τιμές των ακινήτων στην περιοχή επρόκειτο σύντομα ν' ανέβουν στα ύψη. Ο νέος ιδιοκτήτης έκανε επανελλημένες αγωγές έξωθεν κατά των δυο ενοικιαστών, χωρίς αποτέλεσμα, όμως, αφού ο γαλλικός νόμος του 1948 για τις μισθώσεις δεν επέτρεπε την έξωση. Μη μπορώντας να τους διώξει, λοιπόν, νόμιμα, ο ιδιοκτήτης αποφάσισε να ακολουθήσει άλλη τακτική: δηλώνει ότι αποφάσισε να κατεδαφίσει το σπίτι. Στις αρχές Ιουλίου, λοιπόν, εμφανίζεται μαζί με έναν μπράβο του κι επιχειρούν να ηλώσουν τη σκεπή! Οι ενοικιαστές, βέβαια, τους εμπόδιζαν και καταθέτουν μάλλινα και αγωγή κατά του Ri-

vet, ζητώντας - όπως ορίζει ο νόμος του 1948 - ή να τους βρει νέα κατοικία ή να μην του επιτραπεί να κατεδαφίσει το κτίριο. Στις 12/9/91, παραμονή της εκδίκασης της υπόθεσης, ο Rivet καταφάνει στο κτίριο μ' ένα ολόκληρο συνεργείο κατεδαφιστών. Εισβάλλουν στο σπίτι με τη βία, πετούν τα πράγματα στο δρόμο, κι αρχίζουν να ηλώνουν πόρτες και παράθυρα ενώ η ηλικιωμένη ενοικιαστριά, που βρίσκεται εκείνη τη στιγμή μόνη της στο σπίτι, αρνείται να βγει και φωνάζει σε βοήθεια τους γείτονες. Οι γείτονες, καθώς και τα μέλη της τοπικής επιτροπής της οργάνωσης "Δικαίωμα στη στέγη", έρχονται, καταφέρνουν να διώξουν τους εισβολείς κι αποφασίζουν να μείνουν γύρω απ' το σπίτι για να το προστατέψουν απ' την κερδοσκοπική λύσσα του ιδιοκτήτη. Στις 6 το απόγευμα, τελικά, κάνουν την εμφάνισή τους και οι μπάτσοι για να προστατέψουν τον Rivet κι επιτίθενται κατά των συγκεντρωμένων που οι περισσότεροι, εκτός από το ότι δεν είναι ιδιοκτήτες, είναι επιπλέον και αφρικανικής κι ασιατικής καταγωγής, αφού το Montreuil κατοικείται κύρια από μετανάστες. Τελικά, μόνο με την επέμβαση μιας λευκής δικηγόρινας οι μπάτσοι πείθονται για το παρανομο των ενεργειών του Rivet και για το ότι η υπόθεση βρίσκεται στα δικαστήρια και αποχωρούν. Ταν άλλη μέρα, πράγματι, άρχισε η δίκη. Οι δικαστές αποσύρθηκαν για να βγάλουν απόφαση στις 19/9/91. Στο μεταξύ, οι ηλικιωμένοι ενοικιαστές εξακολουθούν να μένουν στο σπίτι ενώ οι γείτονες και οι συμπαράστατες από τις διάφορες οργανώσεις αστέγων και ενοικιαστών δηλώνουν ότι θα εμποδίσουν την κατεδάφιση μέχρις ότου ο Rivet βρει άλλο σπίτι για τους δυο ενοικιαστές του.

(Τα στοιχεία προέρχονται από την εκπομπή "SANS TOIT NI LOI" (Χωρίς στέγη - χωρίς νόμο) που μεταδίδεται κάθε εβδομάδα από το παρισινό RADIO LIBERTAIRE κι αναδημοσιεύονται στο MONDE LIBERTAIRE, No 837, 19-25/9/91).

***Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ. Το δήλωσε στις 13/9/91 ο γραμματέας του Γαλλικού "Σοσιαλιστικού" Κόμματος, LIONEL JOSPIN, σε συνέντευξή του στο τηλεοπτικό κανάλι FRANCE-INTER.

***120.000 βιβλία που, στη διάρκεια του πολέμου του Κόλπου, είχαν μεταφερθεί για ασφάλεια στην Βαγδάτη, επιστράφηκαν στις 11/9/91 στην εθνική βιβλιοθήκη του Κουβέιτ. Δυστυχώς, οι Αμερικάνοι κι οι Ευρωπαίοι σύμμαχοί τους δεν έδειξαν τον ίδιο σεβασμό για τους πολιτιστικούς θησαυρούς του Ιράκ και βομβάρδισαν με ιδι-

αιτερη λύσσα τις αρχαιολογικές περιοχές και τα μουσεία, προκαλώντας ανεπανόρθωτες καταστροφές.

***Ιρακινοί στρατιώτες που είχαν συλληφθεί αιχμάλωτοι απ' τους Αμερικανούς μισθοφόρους και τους συμμάχους του εγκληματία George Bush, θάφτηκαν ζωντανό! Την ανατριχιαστική αυτή καταγγελία έκανε επίσημα η Βαγδάτη στις 14/9/91.

***Στις 15/9/91, έφτασε στο Ιράκ η ΠΕΜΠΤΗ ειδική ερευνητική ομάδα του ΟΗΕ και επισκέφτηκε κι αυτή διάφορα εργοστάσια, εργοστάσια κι άλλες εγκαταστάσεις χωρίς - ούτε αυτή τη φορά - να βρεθούν ίχνη πυρηνικών όπλων.

***Ένας αστυνομικός σκοτώθηκε κι άλλος ένας τραυματίστηκε, στη διάρκεια συγκρούσε αστυνομικών με άγνωστους οπλοφόρους, στις 10/9/91 στο βόρειο Κουβέιτ. Σύμφωνα με κυβερνητική ανακοίνωση, οι άγνωστοι ήταν Ιρακινοί λαθρέμποροι που είχαν μπει παράνομα στη χώρα. Άλλες πληροφορίες, ωστόσο, μιλούν για ομάδες Κουβέιτιανών ανατάρτων που αγωνίζονται για ν' ανατρέψουν τη δικτατορία του σείχη Ας-Σαμπάχ.

●●● ΚΩΡΙΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ο κόσμος θα ήτανε μαλλιά-κουβάρια.

ΧΩΡΙΣ ΑΦΗΝΤΙΚΑ ο κόσμος θα ήτανε καλύτερος. (WORKERS SOLIDARITY, No 32, καλοκαίρι 1991).

●●● Οι δυτικές κυβερνήσεις κι η κυβέρνηση της Ιρλανδίας κήδε δημοκρατίας ανάμεσα σε αυτές, δίνουν βοήθεια στις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες. Θα μπορούσε κανείς να πιστέψει ότι σ' αυτόν τον κόσμο εξακολουθεί να υπάρχει καλωσύνη. Εξετάζοντας, όμως, καλύτερα τα πράγματα, βλέπουμε ότι, από το 1983 μέχρι το 1990, οι φτωχές χώρες του κόσμου πλήρωσαν σε πλούσιες χώρες της Βόρειας Αμερικής και της Δυτικής Ευρώπης 98 δισεκατομ. λίρες (32,5 τρισεκατομ. δρχ) για εξόφληση χρεών και για τόκους. Και σ' αυτά, βέβαια, δεν περιλαμβάνονται τα δάνεια που δόθηκαν μετά το 1983. Κάθε ώρα, οι πλούσιες, λοιπόν, χώρες, πληρώνονται από τις πύε φτωχές χώρες, 1.400.000 λίρες, δηλαδή 470 εκατομ. δραχμές. (WORKERS SOLIDARITY, No 32, καλοκαίρι 1991).

●●● Τέσσερις μεγαλοκαρχαρίες, ο MICHAEL SMURFIT, ο LARRY GOODMAN, ο TONY O'REILLY κι ο BEN DUNNE θεωρού-

συνέχεια από σελ.9

νται οι πλουσιώτεροι άνθρωποι της Ιρλανδίας. Οι προσωπικές τους περιουσίες φτάνουν τα 350 εκατομμύρια λίρες (115,5 δισεκατομμύρια δραχμές). Την ίδια στιγμή, ένας άνεργος αγωνίζεται να επιβιώσει μ'ένα επίδομα 45 λιρών (14.850 δρχ), την βδομάδα. (WORKERS SOLIDARITY, No 32, καλοκαίρι 1991).

●●● Κάθε βδομάδα, από την Δευτέρα ως το Σάββατο και από τις 10 το πρωί ως τις 5 το απόγευμα, στο LIVESKY MUSEUM, 682 OLD KENT ROAD, στο Λονδίνο, παρουσιάζεται, το GREAT HUBBISH SHOW, δηλαδή η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΔΟΥΠΙΔΙΩΝ. Η παράσταση αποσκοπεί στο να δείξει ότι οι Λονδρέζοι, που υποφέρουν από έναν άκρατο καταναλωτισμό, πετούν σαν άχρηστα πράγματα που για άλλους είναι πολύτιμα, όχι μόνο σαν είδη πρώτης ανάγκης, αλλά ακόμα και σαν υλικά καλλιτεχνικής δημιουργίας κι έκφρασης (SHIP NETWORK NEWS, No 73, 13/9/91).

●●● Στις αρχές του Σεπτεμβρίου 1991, αποφυλακίστηκε τελικά η LORRAINE VIVIAN, η κοπέλλα που στην TRAFALGAR SQUARE είχε χτυπήσει μ'ένα καδρόνι τον μπάτσο που την κυνηγούσε. (Ανταπόκριση του Α.Β.Σ. Λονδίνου).

●●● 7 Κούρδοι αγωνιστές δολοφονήθηκαν στις 25/9/91, στο κατεχόμενο από την Τουρκία Κουρδιστάν, από τους στρατοχωροφύλακες του Οζάλ.

*** Στις 24.9.91, οι ανθρακωρύχοι του JIU της Ρουμανίας κατέθηκαν και πάλι στους δρόμους του Βουκουρεστίου, διαμαρτυρόμενοι για τη φιλ-«ελευθερη» πολιτική του δυτικόφιλου (και προστατευόμενου της Ν.Δ. του Μησοτάκη) πρωθυπουργού Petre Roman, που έχει οδηγήσει τις τιμές στα ύψη και το επίπεδο ζωής στο ναδίρ. Τρεις διαδηλωτές σκοτώθηκαν από τους μπάτσους που μάταια προσπάθησαν να σώσουν τα κρατικά κτίρια που κήκον απ' τους εξαγριωμένους εργάτες. Την άλλη μέρα, οι ανθρακωρύχοι επέστρεψαν στο Βουκουρεστί, ζητώντας, αυτή τη φορά την παραίτηση του Roman, αλλά και τον πρόεδρο Ion Iliescu, που θεωρείται «κομμουνιστής». Μάχες με την αστυνομία και το στρατό δόθηκαν και στην πόλη Graiouva. Το βράδυ όμως της ίδιας μέρας, ο Roman υπέβαλε την παραίτησή του που την ανακάλεσε στις 26.9.91 «λόγω της κρισιμότητας της κατάστασης».

*** Με έκταση 2.345.000 τετραγωνικών χλμ., το Ζαΐρ είναι η μεγαλύτερη σε έκταση χώρα της κεντρικής Αφρικής. Ο πληθυσμός της χώρας φτάνει τους 38.545.000, πράγμα που σημαίνει μια πυκνότητα 19 περίπου κατοίκων ανά τετρ. χλμ. Η χώρα διασχίζεται πάνω από 20 παραπόταμους του Ζαΐρ, που παλιότερα ήταν γνωστός σαν ποταμός Κογκό. Γύρω στα 1880, λοιπόν, οι Ευρωπαίοι, που βλέπουν ότι η περιοχή διαθέτει τεράστιους φυσικούς πόρους, ιδρύουν τη «Διεθνή Εταιρεία του Κογκό», με σκοπό την εκμετάλλευση της μανιόκας και του καφέ, αλλά, βέβαια, πάνω απ' όλα του ορυκτού πλούτου. Το 1883, ο βασιλιάς Λεοπόλδος του Βελγίου γίνεται πρόεδρος της «Εταιρείας». Το 1884, το Κογκό αναγνωρίζεται σαν «ανεξάρτητο» κράτος, δηλαδή ελεγχόμενο από τους Βέλγους, τους Γάλλους και τους άλλους Ευρωπαίους αποικιοκράτες. Το 1908 το «ανεξάρτητο» Ζαΐρ γίνεται αποικία του Βελγίου, με πρωτεύουσα την Leopoldville. Το τμήμα της χώρας ανατολικά του ποταμού Κογκό, ωστόσο, παραμένει στα χέρια των Γάλλων, με πρωτεύουσα την Brazzaville. Η εκβιομηχάνιση της Ευρώπης καθώς και οι δυο παγκόσμιοι πόλεμοι έχουν σαν αποτέλεσμα τη μαζική μετανάστευση Κεντρο Αφρικανών στις ευρωπαϊκές χώρες, όπου υπάρχει μεγάλη ζήτηση εργατικών χεριών. Αυτό οδηγεί στο σχηματισμό μιας τάξης μορφωμένων —κατά τα δυτικοευρωπαϊκά πρότυπα— Αφρικανών, που επιστρέφοντας στις χώρες τους κουβαλούν μαζί τους και τις ιδέες της ελευθερίας, της ισότητας, της αδελφοσύνης, του σοσιαλισμού, αλλά παράλληλα και του έθνους, του κράτους, της πολιτικής.

Από το 1950 στο Κογκό σχηματίζονται οι πρώτες εθνικοαπελευθερωτικές ομάδες που αργά αργά αρχίζουν και αναπτύσσουν ένοπλη δράση. Παρά τη βίαιη και αματηρή καταστολή των εθνικοαπελευθερωτικών κινήσεων, χάρη στην αποφασιστικότητα των Κογκολέζων (ποιοι δε θυμάται τον ηρωισμό των «Shimbas» δηλαδή των «λιονταριών»-πολεμιστών που προχωρούσαν προς τα γαλλοβελγικά πολυβόλα πατώντας πάνω στα κορμιά των σκοτωμένων συντρόφων τους;) αλλά και χάρη στις νέες οικονομικοπολιτικές αντιλήψεις των Ευρωπαίων που εγκατέλειψαν την τακτική της άμεσης αποικιοκρατίας χάρη της αποδοτικότερης οικονομικής μόνο εξάρτησης, στις 30.6.1960 το Βελγικό Κογκό αποκτά και πάλι την «ανεξαρτησία» του. Πρόεδρος της χώρας ανακηρύσσεται ο Joseph Kasavubu, στην ουσία, όμως, τη χώρα κυβερνούν οι Moïse Tshombe, Patrice Lumumba και Mobutu Sese Seko, που αλληλομισούνται, όχι μόνο λόγω ιδεολογικών διαφορών και πολιτικών φιλοδοξιών, αλλά και λόγω διαφορετικής φυλετικής καταγωγής. Το 1961, οι Tshombe και Noubutu, συνενούνται και οργανώνουν από κοινού τη δολοφονία του Patrice Lumumba, ηγέτη της μαρξιστικής Alliance des Bacongo, δηλαδή της «Συμμαχίας των Λαών του Κογκό», που

θεωρείται από την πλειοψηφία των συμπατριωτών του, σύμβολο του αγώνα για την ανεξαρτησία, αλλά και της εθνικής ισότητας. Λίγο αργότερα, ο Tshombe προσπαθεί ν' ανακηρύξει ανεξάρτητη τη νότια περιοχή της Κατάνγκα, που συνορεύει με την Αγκόλα και τη σημερινή Ζάμπια. Το 1963, το αυτονομιστικό κίνημα της Κατάνγκα συντρίβεται από τις «ειρηνευτικές δυνάμεις του ΟΗΕ», όπως είναι το νέο όνομα των αποικιοκρατών. Στις 24.11.1965, ο στρατηγός Mobutu Sese Seko καταλαμβάνει την εξουσία και ιδρύει την «Δημοκρατική Πολιτεία του Κογκό», που στις 21.10.71 μετονομάζεται σε «Δημοκρατία του Ζαΐρ». Το 1978, οι Καταγγαίζοι προσπαθούν, για μια φορά ακόμα να κηρύξουν την ανεξαρτησία τους, εξορμώντας από τη γειτονική Αγκόλα, όπου είχαν καταφύγει μετά το 1963. Το κίνημα τους συντρίβεται και πάλι με την επέμβαση 2.000 περίπου Γάλλων και Βέλγων αλεξιπτωτιστών που σπεύδουν να σπάσουν την πολιορκία της πρωτεύουσας της περιοχής Kowezi, όπου έχουν καταφύγει οι πιστοί στον Mobutu στρατιώτες και δημόσιοι υπάλληλοι, καθώς και οι 3000 περίπου Ευρωπαίοι άποικοι. Από την εποχή εκείνη, ο Mobutu παύει να αισθάνεται ασφαλής, παρά την ολοφάνερη και απροσχημάτιστη υποστήριξη της Γαλλίας και του Βελγίου, αλλά και των ΗΠΑ προς το καθεστώς του. Οργανώνει τις ένοπλες δυνάμεις της χώρας (25.000 άντρες της χωροφυλακής, 1.500 του ναυτικού, 2500 της αεροπορίας και 22000 του στρατού ξηράς) και δημιουργεί ειδικό σώμα αλεξιπτωτι-

στών πραιτωριανών από 2.000 περίπου άντρες, που αποτελούν την προσωπική του φρουρά. Οι εποχές και οι καταστάσεις, ωστόσο, αλλάζουν ραγδαία. Οι συνθήκες, λοιπόν, αναγκάζουν το σταλινικό τύπου (προσωποπαγές και προσωπολατρικό) δυτικόφιλο και μονοκομματικό, δικτατορικό καθεστώς του Mobutu να προχωρήσει το 1990-91 στην αναγνώριση 50 περίπου πολιτικών κομμάτων και οργανώσεων (μόνο η παλιά ALLIANCE DES BACONGOS) εξακολουθεί να εξαγγέλει ελεύθερες εκλογές στο μέλλον. Η οικονομική κατάσταση της χώρας, ωστόσο, παραμένει τραγική. Παρά την τεράστια παραγωγή μανιόκας, καφέ, αλλά και κοβάλτιου, διαμαντιών & χαλκού (340000 τόννοι το 1990) το κατά κεφαλή εθνικό εισόδημα δεν ξεπερνά τις 50.000 δρχ. το χρόνο, ενώ το εξωτερικό χρέος της χώρας το 1989, ξεπερνούσε τα 176 δισεκ. δρχ. Όπως ήταν αναμενόμενο από το 1990 ξεσπούν ταραχές που κορυφώνονται με τη φοιτητική εξέγερση στο Lubumbashi (καλοκαίρι του 1990). Περισσότεροι από τους πραιτωριανούς του Mobutu και την απεργία των αδαμαντωρύχων (τέλη 1990, αρχή 1991) που κι αυτοί σφαγιάζονται από την προεδρική φρουρά. Η στρατιωτική ανάμειξη του Ζαΐρ, μαζί με τη Γαλλία και το Βέλγιο, στη γειτονική Ρουάντα (1991) έχει σαν αποτέλεσμα την ακόμη μεγαλύτερη συρρίκνωση, χωρίς να μπορέσει αντίστοιχα να αυήσει το κύρος του Mobutu και της χώρας του. Αντίθετα, οι Γάλλοι και οι Βέλ-

Αγωνία στο Νότιο Λονδίνο

●●● Στις 3/6/91, η αστυνομία της Νέας Υόρκης επιτέθηκε ενάντια σε άστεγους που είχαν εγκατασταθεί στο πάρκο της πλατείας TOMPKINS, κι εγκαταστάθηκε... η ίδια. Παρά τις έντονες διαμαρτυρίες των αστέγων, των καταληψιών ολόκληρης της πόλης, των εναλλακτικών, οικολογικών, Αναρχικών κ.λ.π. ομάδων, οι μπάτσοι εξακολουθούν να παραμένουν στην πλατεία, νεκρώνοντας κάθε κίνηση σε μιά από τις πιό ζωντανές περιοχές της Ν.Υόρκης. Στις 14/8/91, οργανώθηκε μεγάλη συγκέντρωση διαμαρτυρίας για την κατάνχη του TOMPKINS SQUARE PARK, όπου συμμετείχαν περίπου 1000 άτομα. Την ίδια μέρα, μετά από έκκληση του INTERNATIONAL SOLIDARITY NETWORK (Δίκτυο Διεθνούς Αλληλεγγύης) της Ν.Υόρκης, στο Λονδίνο, 50 περίπου άτομα, πανκς, καταληψίες και Αναρχικοί, συγκεντρώθηκαν έξω από το παράρτημα του υπουργείου εμπορίου των ΗΠΑ, στο WEST END, όπου διαδήλωσαν την συμπαράστασή τους στους Αμερικανούς αστέγους κι απαίτησαν την άμεση αποχώρηση των μπάτσων από το πάρκο. Στη συνέχεια, οι συγκεντρωμένοι πήγαν έξω απτά λονδρέζικα γραφεία του CABLE NEWS NETWORK (Καλωδιακό Δίκτυο Ειδήσεων-το γνωστό μας CNN), όπου κρέμασαν πανώ και μοίρασαν χιλιάδες ενημερωτικά φυλλάδια στους περαστικούς, πολλοί από τους οποίους ενώνονταν με τους συγκεντρωμένους, αφού το πρόβλημα της στέγης απασχολεί τους κατοίκους όλων των χωρών του καπιταλισμού. (Από το SOUTH EAST LONDON INFORMATION, No 1, Αύγουστος 1991).

Οι τελευταίοι μήνες στο CAMBERWELL του Νότιου Λονδίνου ήταν πολύ θερμοί για τους αντιφασίστες εξ αιτίας της εισβολής του BRITISH NATIONAL PARTY (B.N.P.-Βρετανικό Εθνικό Δόγμα) στην περιοχή. Οι φασίστες εισέβαλαν στη περιοχή αυτή, όπου κατοικούν πολλοί Αφρικανοί και Ασιάτες και προσπάθησαν να κερδίσουν ψήφους εν όψει των εκλογών για το τοπικό δημοτικό συμβούλιο που έγιναν στις 25/7/91.

Στις 20/7/91, 100 περίπου φασίστες του BNP έφτασαν στον οικισμό ELMINGTON HOUSING ESTATE και επί ώρες, έκαναν πορεία, γύρω-γύρω, κρατώντας αγγλικές σημαίες. Περίπου 15 αντιφασίστες που βρίσκονταν εκεί περιορίστηκαν στο να φωνάζουν κάποια συνθήματα και να αποδοκιμάζουν τους φασίστες.

Στις 22/7/91, η ANTI-FASCIST ACTION (A.F.A.-Αντιφασιστική Δράση) είχε οργανώσει ανοιχτή συζήτηση σε ένα PUB κοντά στον οικισμό ELMINGTON (που θεωρείται το προπύργιο των αντιφασιστών της περιοχής). Η συνάντηση αυτή αποδείχτηκε φιάσκο αφού δεν συμμετείχαν παρά ελάχιστα άτομα επειδή είναι γνωστό ότι αυτές οι συζητήσεις συνήθως καπελλώνονται από τους εκπροσώπους των αριστερών και κομμουνιστικών ομάδων, που, επί ώρες ολόκληρες, λένε τις βλακείες τους, χωρίς ποτέ να αναφέρονται στο θέμα της πρακτικής αντιμετώπισης των φασιστών. Αυτή η συζήτηση, δυό μόλις μέρες πριν τις εκλογές, το μόνο που κατάφερε να κάνει, ήταν να σπάσει το ηθικό του κόσμου.

Το βράδυ των εκλογών, στις 25/7/91, στην περιοχή 300 αντιφασίστες περίπου βρίσκονταν. Οι αριστερές ομάδες είχαν οργανώσει μία πορεία που γύριγε άσκοπα στο δρόμο, πράγμα που διέσπασε, βέβαια, τον κόσμο και θα μπορούσε να αποδειχθεί καταστροφικό αν οι φασίστες αποφάσιζαν να επιτεθούν στους πορευόμενους. Στο μεταξύ, άλλες αντιφασιστικές ομάδες, που είχαν αποφασίσει να μην αφήσουν τους μπάτσους να τις περικυκλώσουν, έβαζαν μάτια στα στενά να βρουν φασίστες για να συγκρουστούν μαζί τους. Τελικά οι μόνοι φασίστες που εμφανίστηκαν ήταν 5 μέλη που, με ισχυρή αστυνομική προστασία παρακολούθησαν την καταμέτρηση των αποτελεσμάτων κι έφυγαν, χωρίς να γίνει κανένα επεισόδιο.

Παράλληλα με την δράση του στο CAMBERWELL, το BNP, ανέπτυξε μεγάλη δραστηριότητα και στο BERMONDSEY, μία γειτονιά που κατοικείται κύρια από λευκούς εργάτες, από αυτούς που εκφράζουν έναν "πηγαίο" ρατσισμό, εξ αιτίας της "αντίθεσης συμφερόντων", που τους έχει καλλιεργήσει η άρχουσα τάξη, σε σχέση με τους μετανάστες από τις χώρες του "τρίτου" κόσμου. Έτσι, κάθε Κυριακή, τα μέλη του BNP μαζεύονταν στο εμπορικό κέντρο THE BLUE, όπου προπαγάνδιζαν τις ρατσιστικές τους αηδίες και πούλαγαν τα έντυπά τους.

Το SOUTHWARK BLACK COMMUNITIES CONSORTIUM (Συντονιστικό Όργανο των Μαύρων Κοινοτήτων του SOUTHWARK), ένας συνασπισμός διαφόρων αριστεριστικών ομάδων, ομάδων προσ

συνέχεια από σελ. 10

γοι ηγέτες φαίνονται τώρα διατεθειμένοι όσο ποτέ άλλοτε ν' απαλλαγούν απ' αυτόν, πράγμα που δεν διαστάζουν να το δείχνουν (ιδιαίτερα οι Γάλλοι που δεν τον κλέσαν καν στη συνδιάσκεψη των γαλλόφωνων κρατών της Αφρικής). Η κρίση ξέσπασε τελικά στις 23.9.91, όταν τμήματα της ίδιας της προεδρικής φρουράς μαζί με άλλες μονάδες στασίασαν και ζήτησαν να τους καταβληθούν οι καθυστερούμενες αποδοχές τους. Οι στασιαστές αποκλείσαν την πρωτεύουσα Kinshasa και τις άλλες μεγάλες πόλεις, την Kolve-

si, την Kisangani, την Lubumbasi κ.λπ., απειλώντας να τις καταστρέψουν και λεηλατώντας, μαζί με τους εξαθλιωμένους κατοίκους τα πλούσια μαγαζιά και σπίτια των λευκών. Η Γαλλία και το Βέλγιο αντέδρασαν στέλνοντας στρατιωτικές δυνάμεις (500 περίπου Βέλγοι αλεξιπτωτιστές και πεζοναύτες κι άλλοι τόσοι Γάλλοι), για να «προστατεύσουν τη ζωή των υπηκόων τους». Στις μέρες που ακολούθησαν περισσότεροι από 10.500 Βέλγους και 4.000 Γάλλους που ζούσαν στο Ζαίρ, μεταφέρθηκαν στη Brazzaville του Κογκό (πρώην γαλλικού), όπως και οι

κείμενων στο Εργατικό Κόμμα και ομάδων των διαφόρων εθνοτήτων της περιοχής, είχε αποφασίσει να οργανώσει μία πορεία από το PECKHAM προς το BERMONDSEY με σκοπό να διαμαρτυρηθεί και να ενημερώσει τον κόσμο για την οσέ να αυξανόμενη φασιστική βία. Η πορεία έγινε, τελικά, στις 24/8/91, (ένα μήνα μετά τις τοπικές εκλογές). 600 περίπου άτομα συγκεντρώθηκαν στο PECKHAM και, μέσω του CAMBERWELL και του OLD KENT ROAD, κατευθύνθηκαν προς το BERMONDSEY. Καθώς πλησίαζαν στο ROTHERHITHE/BERMONDSEY, διαπίστωσαν ότι ο αριθμός των πορευόμενων είχε ελαττωθεί, ενώ παράλληλα, όλο και περισσότεροι φασίστες εμφανίζονταν στα πεζοδρόμια και στους γύρω δρόμους. Στο PUB "THE TROPICS", οι μπάτσοι, που συνόδευαν την πορεία, αναγκάστηκαν να αποκλείσουν την πόρτα για να μην βγουν έξω οι συγκεντρωμένοι φασίστες κι επιτεθούν στους πορευόμενους. Λίγο πιο κάτω, στο SILWOOD ESTATE, 150 περίπου φασίστες και ρατσιστές είχαν συγκεντρωθεί πίσω από μία "αλυσίδα" μπάτσων. Μαζί τους βρίσκονταν και κάποιοι δημοτικοί σύμβουλοι της περιοχής. Πολλοί από τους συγκεντρωμένους καθώς και άλλοι που βρίσκονταν στα παράθυρα και στα μπαλκόνια των γύρω σπιτιών, κρατούσαν αγγλικές σημαίες. Ένας από τους φασίστες που προσπάθησε να επιτεθεί μόνος του στη πορεία, πιάστηκε από τους πορευόμενους (στο μπλοκ των μαοϊκών) που έκαψαν πανηγυρικά την αγγλική σημαία που κρατούσε, πράγμα που, βέβαια, εξαγρίωσε τους υπόλοιπους φασίστες και τα μέλη του BNP. Καθώς η πορεία πλησίαζε στο SOUTHWARK PARK, όπου το πρόγραμμα προέβλεπε στάση μερικών λεπτών, 50 περίπου φασίστες βγήκαν από το πάρκο κι επιτέθηκαν στη πορεία. Μπαίνοντας στο πάρκο, οι φασίστες βρίσκονταν παντού, ενώ τα άτομα, που είχαν απομείνει στην πορεία, ήταν δεν ήταν περίπου 150. Απέναντι από την πορεία είχε μαζευτεί ένας συμπαθής όγκος 300 περίπου φασιστών που της έκλεινε το δρόμο, ενώ μία ελάχιστη αστυνομική δύναμη προσπαθούσε να τους εμποδίσει από το να επιτεθούν στους πορευόμενους. Τελικά, οι πορευόμενοι αποφάσισαν να μην συνεχίσουν αλλά να επιστρέψουν στο PECKHAM. Το θλιβερότερο, ωστόσο, δεν ήταν η υποχώρηση, αλλά το γεγονός ότι η πορεία χρωστάει, τελικά, την σωτηρία της στους μπάτσους. Καθώς η πορεία επέστρεφε, οι φασίστες επιτέθηκαν στους μπάτσους που τους εμποδίζαν να πλησιάσουν τους αντιφασίστες. Με επέμβαση των ειδικών δυνάμεων, οι φασίστες απωθήθηκαν προς το "THE BLUE", στο BERMONDSEY, όπου επιτέθηκαν κι έδειραν έναν περαστικό, αφρικανικής καταγωγής, μοτοσυκλετιστή κι έσπασαν τα τζάμια ενός αυτοκινήτου κι ενός μπαρ.

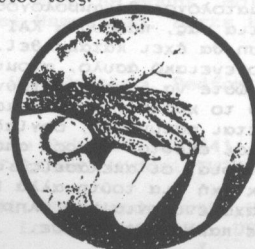
Την επόμενη μέρα, Κυριακή 25/8/91, στη καθιερωμένη συνάντηση της HELL-BANK (της κοινής πρωτοβουλίας των καταληψιών του HELLHOUSE και του MIDLAND BANK) τα όσα έ-

συνέχεια σελ. 12

περισσότεροι Έλληνες, Αμερικανοί, Ιάπωνες κ.ά.

Ο Mobutu φαίνεται ανίσχυρος ν' αντιτάξει σοβαρή αντίσταση και να «αποκαταστήσει» την τάξη. Από την άλλη μεριά η διαλεγμένη ζαϊνή αντιπολίτευση δεν φαίνεται ικανή να παρέμβει. Μέχρι τώρα, πάντως, υπάρχουν περισσότεροι από 200 νεκροί, τουλάχιστον στην Kinshasa, ενώ οι Γάλλοι & οι Βέλγοι στέλνουν συνεχώς κι άλλες ενισχύσεις. Στις 25.9.91 έφτασαν στο Ζαίρ 4 λόχοι της Γεωργίας των Ξένων και των πεζοναυτών, για να ενισχύσουν τους δυο λόχους αλεξιπτωτιστών,

που μαζί με τους Βέλγους είχαν εμπλακεί από την αρχή στην επιχείρηση «Blue Beam» (Μπλε Ακτίνα), που απ' ό,τι φαίνεται δεν αποβλέπει στη «διάσωση των υπηκόων», αλλά στη διασφάλιση της ληστρικής εκμετάλλευσης των Ζαϊρινών και του πλούτου τους.

συνέχεια από σελίδα 11

γιναν στην πορεία συζητήθηκαν εκτενώς. Το ίδιο έγινε και στις 26/8/91, σε συνάντηση της SOUTHWARK COMMUNITY ACTION (Κοινοτική Δράση του SOUTHWARK), που συγκροτήθηκε πρόσφατα. Σε γενικές γραμμές, οι συζητήσεις κατέληξαν σε ότι η πορεία ήταν μεγάλο λάθος αφού δεν είχε γίνει καμιά προεργασία για να εξηγηθούν στους κατοίκους του BERMONDSEY οι κίνδυνοι από την άνοδο του φασισμού κι η αναγκαιότητα αλληλεγγύης της εργατικής τάξης. Αντίθετα, το BNP είχε δραστηριοποιηθεί μιά ολόκληρη βδομάδα πριν την πορεία, διαδίδοντας ότι "οι μαύροι θα έκαναν πορεία και θα επιτίθονταν στους λευκούς της περιοχής". Το αποτέλεσμα ήταν πολλοί κάτοικοι, που δεν είχαν ενημερωθεί, για τους λόγους της πορείας, να ακολουθήσουν τους φασίστες του BNP, όχι επειδή συμφωνούσαν μαζί τους ιδεολογικά, αλλά απλά επειδή ήταν λευκοί και κάτοικοι της περιοχής.

Τώρα τελευταία, συζητιέται η διοργάνωση μιάς νέας πορείας στη περιοχή, για να δείχτει η δύναμη της μαύρης κοινότητας. Φοβόμαστε πως μιά τέτοια ενέργεια δεν θα πρόσθετε τίποτα στην υπόθεση της ενότητας των μαύρων και των λευκών απέναντι στις κρατικές επιθέσεις, αλλά, αντίθετα θα ενίσχυε τις ρατσιστικές αντιλήψεις των κατοίκων του BERMONDSEY.

Η SOUTHWARK COMMUNITY ACTION έχει συγκροτηθεί με σκοπό την αντίσταση στις επιθέσεις των μπάτσων, του BNP και των εισπρακτόρων του POLL TAX. Ελπίζουμε ότι θα μπορέσουμε να συνεργαστούμε με τις τοπικές κοινότητες των μειονοτήτων ενάντια στις ρατσιστικές και φασιστικές ιδέες. (SOUTH EAST LONDON INFORMATION, No 1, Αύγουστος '91).

ΟΙ 7 ΕΚΔΟΣΤΕΣ ΚΑΙ Η ΧΙΟΝΑΘ (ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ)

Πάντα το παράνομο "τραβάει". Η δημοσίευση μιάς προκήρυξης μιάς οργάνωσης (δεν λέμε τρομοκρατικής γιατί αυτός ο όρος ανήκει στο κράτος), πουλάει φύλλα. Ειδικά όταν έχεις το αποκλειστικό (παλαιότερα η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, τελευταία η ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ), τότε οι πωλήσεις ανεβαίνουν και η εφημερίδα καυχιέται για τον πλουραλισμό των ειδήσεων και απόψεων της.

Όταν έρθει κάποιος και σου κόψει την "κονόμα", για λόγους που μόνο η Ντόρα Ξέρει, φυσικό είναι να διαμαρτυρηθείς. Να μπεις φυλακή, να βγάξεις πύρινους λόγους περί ελευθεροτυπίας, να ζητάς την κατάργηση της επίμαχης διάταξης. Και δώ είναι όλη η ιστορία.

Η συμμορία του Μητσotάκης, θέλοντας να περάσει έναν αυταρχικό, αντισυνταγματικό (ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ) νόμο, περιλαμβάνει μια διάταξη που θίγει κάποιο συγκεκριμένο χώρο, όπως ο Τύπος. Εδώ, ίσως, χρειάζεται να πούμε ότι αυτός ο νόμος ΔΕΝ φτιάχτηκε για τις ένοπλες οργανώσεις, αλλά για όλους όσους αντιτίθενται ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ στη βαρβαρότητα, που με τη γνωστή συνταγή της σκευωρίας, θα γεμίζουν τα κελιά των φυλακών.

Από την πρώτη στιγμή που εφαρμόστηκε αυτός ο νόμος (περίπτωση Μπουκετάδη-Κογιάννη-Μπέρκνερ), είδαμε για πόλους φτιάχτηκε. Εφοδοί στα σπίτια στελεχών της αριστεράς, σε σπίτια ακροαριστερών, αναρχικών κλπ.

Όμως εκείνο που έμεινε ήταν (ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ) η απαγόρευση δημοσίευσης προκήρυξεων. Οι εφημερίδες συνέχισαν να διαμαρτύρονται για την επίμαχη διάταξη του νόμου. Και τότε, στην αρχή της εφαρμογής του, ΜΟΝΟ ΤΟ "ΠΟΝΤΙΚΙ" είχε επισημάνει αυτή την παγίδα, λέγοντας: "για να φτιάξεις έναν αντιλαϊκό νόμο, περιλαμβάνεις μια διάταξη που θίγει τον Τύπο, διαμαρτύρονται όλοι για αυτή τη διάταξη, μετά την απόσυρση, όλοι αισθάνονται νικητές, και ο νόμος ΜΕΝΕΙ ΩΣ ΕΧΕΙ..."

Και ακριβώς προς τα κει οδεύουμε. Η κυβέρνηση θα αρχίσει να "κάνει πίσω" στο συγκεκριμένο άρθρο, οι εκδότες ήδη βγαίνουν, οι νομικοί και οι ανταματολόγοι θριαμβολογούν και η Ασφάλεια θα μπαίνει στα σπίτια μας, παρουσία ΚΑΙ δημοσιογράφων, αφού η απαγόρευση θα έχει καταργηθεί. Βλέπετε, προσωπικό απόρρητο, οικογενειακό άσυλο, ατομικά δικαιώματα ΔΕΝ ΠΟΥΛΑΝΕ ΦΥΛΛΑ, ώστε να ξανακλειστούν στον Κορυδαλλό. Όταν το κράτος, με τον κατασταλτικό του μηχανισμό που λέγεται αστυνομία, οργάνωζε σε βάρος πολιτών, όταν άνθρωποι έπεφταν νεκροί από την αστυνομία, όταν τα βασανιστήρια, οι απελάσεις, οι σκευωρίες είναι καθημερινή πρακτική για τούτη αλλά ΚΑΙ την προηγούμενη κυβέρνηση, ο μαχόμενος για την πληροφόρηση Τύπος, είτε σιωπούσε είτε παραπληροφόρουσε.

Και τώρα, για χάρη της αντιπολιτευόμενης οικονομικής επιτυχίας, δέχονται να φυλακιστούν, αλλά πάντα μέσα στα όρια της κοινωνικής συναίνεσης.

Από το Παρίσι, ο Μητσotάκης δίνει την εντολή να πέσουν οι τόννοι από τη φυλάκιση των εκδοτών και αμέσως το ΠΑΣΟΚ, από τις συγκεντρώσεις έξω από τις φυλακές, "μετέφερε τον αγώνα" μέσα στη Βουλή, ενώ κάτι φερέφωνα του στυλ Δημαρά από τον FLASH, έλεγαν και ξανάλεγαν ότι είναι "αρκετό και πιο δυνατό πρόσωπά τους για τον Μητσotάκη, από το να βγει ο λαός στους δρόμους". Γιατί, είπαμε. Τώρα που η ΕΟΚ πιέζει και η συμμορία Μητσotάκη συμπιέζει, το ΠΑΣΟΚ δε θέλει εκλογές, δε θέλει αυτή τη στιγμή τη διαχείριση της εξουσίας.

Ο τρομονόμος, όμως, παραμένει. Και, όπως και να έχει το πρόγμα, ο Τύπος θα παραμένει φιωμένος, θα χτυπάει ή θα συμπορεύεται με την εξουσία, ανάλογα με το ποιος είναι διαχειριστής της.

Και οι νόμοι θα συνεχίσουν να καταργούνται στους δρόμους, και όχι μέσα από τους ομαλούς χώρους που συνδέουν τον Τύπο με τους εξουσιαστές μας. ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, ΚΥΡΙΟΙ...

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Αθήνα 24/9/91. Καταγγελία Δημήτρη Ι. Αρνίδη

Στις 23/9/91, μεταφέρθηκε από τις φυλακές Κορυδαλλού στην Νομική Σχολή ο αδελφός μου Γεράσιμος Αρνίδης, για να εξεταστεί στο μάθημα της φιλοσοφίας του Δικαίου. Ο Γ.Α. είναι τελειόφοιτος του Πολιτικού Τμήματος της Νομικής Σχολής και υπόδικος για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών και προφυλακισμένος από τον Ιούλιο του 1990. Η μεταφορά του έγινε με έγκριση της Εισαγγελείας και την σύμφωνη γνώμη της διεύθυνσης των φυλακών, για τις πτυχιακές εξετάσεις του Σεπτεμβρίου.

Έξω από το γραφείο του καθηγητή Ι. Αραβαντινού, στον 3ο όροφο, ζητήθηκε από τον κρατούμενο κι από τους εκπροσώπους του συλλόγου των φοιτητών, η εξέταση να γίνει χωρίς την παρουσία των δύο φρουρών που τον συνόδευαν, οι οποίοι θα παρέμεναν στην μοναδική πόρτα και με τις χειροπέδες στα χέρια να συνεξεταστεί με τους υπόλοιπους συναδέλφους του. Ο συγκεκριμένος καθηγητής, ο οποίος αρκετές φορές έχει απασχολήσει τον φοιτητικό κόσμο, βγήκε από το γραφείο του κι ενώ αρχικά απλώς απαίτησε τη παρουσία των δύο φρουρών, εν συνεχεία κι αφού αντάλλαξε ύβρεις με τους εκπροσώπους του συλλόγου, δήλωσε "ότι δεν μπορεί να έχει στο γραφείο του έναν τοξικομανή και αρνήθηκε αδικαιολόγητα την εξέταση του υποψήφιου, ο οποίος μεταφέρθηκε εσπευσμένα με ταξί κι όχι με το τμήμα Μεταγωγών στις Φ.Κ., παρά την 3ωρη άδεια και την υπόσχεση επανεξέτασης της κατάστασης.

Επειδή: 1) Η συμπεριφορά του Αραβαντινού σαν πανεπιστημιακού δασκάλου είναι απαράδεκτη. 2) Η διεύθυνση μεταγωγών μετά από αυτό αρνείται την μεταφορά του κρατούμενου για τα υπόλοιπα 3 μαθήματα που απομένουν για το πτυχίο του. 3) Το ενδιαφέρον ενός χρήστη ηρωΐνης για το τελείωμα των σπουδών του είναι βιολογική ανάγκη.

Καταγγέλω: Α. Τον καθηγητή Αραβαντινό, ότι ενώ πληρώνεται για συγκεκριμένη εργασία, επιδίδεται σε κρίσεις και ύβρεις κατά των υποψηφίων, ενώ η υποχρέωσή του είναι να αξιολογήσει μόνο το επιστημονικό του επίπεδο.

Β. Τον σύλλογο των φοιτητών της Νομικής Σχολής, που ενώ έδειξε ευαισθησία για το πανεπιστημιακό άσυλο, στην συνέχεια με τους αδέξιους χειρισμούς του, άφησε όλο το βάρος και την τιμωρία στον ανυπεράσπιστο κρατούμενο.

Γ. Το τμήμα Μεταγωγών για άρνηση καθήκοντος και μη συμμόρφωση σε εισαγγελική εντολή.